

Literatūra

RASTIJA
MENAS
MOKSLAS

NR. 309

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XII METAI

JONAS VAICIUNAS

STEBUKLAS

Jei jau kam važiuoja plaukai nuo galvos, tai važiuoja, visai į metus neatsižvelgdami. Ar tu trisdešimties ar keturiasdešimties. Žiūrėk, ir visai nuvažiuoja. Kuo aš galvos netryniau ir savo sausų, kaip karkalų, plaukų netepiau — nepagelbėjo, ir gana. Vieną dieną pasijutau plikas, lyg vos atsiradęs kaciukas. Žmonelė rėkdavo ir rėkdavo: pliki tu, pliki neraliuotas, tu tą padarei, tu aną padarei... Ir vis negerai. Rodos, galva turėjo būti ne kvaila, kad nupliko, o aš jai vis kvailas, kaip čebato aulinas. Nubodo man tie "plikiai", "seniai", "avinai". Sakau sau: nusipirksiū peruką, ir tegul jį patriūbija. Ką čia! Tegul verčiau iš savo pusseserės vyro pusbrolio pasijuokia. Tas irgi ne daugiau pusantro plauko ant galvos beturįs, bet vis sėdi ir sėdi su mano žmona ant sofos ir radijo klauso. Ir visą laiką kažką šnekasi, o kai tik įeinu, nutyla. Tik pamėgink jai ką pasakyti: kad, pavyzdžiui, nepadoru ir negražu, ypač, kai manęs nėra namie, o svetimas vyras sėdi ir sėdi. Būtų, žinoma, geriau, kad aš pats galėčiau būti "priekoki", bet visoki reikalai neleidžia: tai posėdėlis, tai menamas posėdėlis, o dažniausiai tai "Kiaulių" baras sutrukdė. Padavėja — tikra caca. Būtų visai nieko sau, tik viena akis lyg truputį žemyn, o kita ar ne dešinėn... Ir savo rankutę leidžia paglostyti. Mano draugas čiukelis mėgino ją ir pabučiuoti syki — tuoj pakėlė triukšmą: girdi, čia mane apgaudinėja, prie visų meilinas, o, ana, žmona su vaika is namie kiurksa ir vis pro apdulkęsį langą žiūri, kada vyrelis parsivilks. Taigi, o jei dar apdovanos kokiu "neščekstīm", tai ką aš darysiu... Net man pačiam ašaros vos neišbėrėjo iš gailėsčio ir vos savo draugui barštines nesuardžiau. Ką jis čia! Svetimotėriaus, matai, ir dar su kokia rimta gražuole! Tik pastatyta dėžė taikos juodo "Pale Ale" išgelbėjo.

O apie savo žmonelę ir nebaigiau. Taigi, kelis syk jai taip atsargiai, pusiau pašnibždomis, švelniausiu gerklių kampu, išspaudžiau, kad lyg negražu, kad tas kažkokios kažkokios pusseserės vyro pusbrolis sėdi ir sėdi. O ką aš žinau? Sėdi ar nesėdi. Argi aš matau?

— Nagi, tu, durniau! Paskutinis avinė! Jau tau ne vieno šulo trūksta makuolė! Ir gyvenk su tokiu senu asilu, kad nori! Net žmogui gėda pasakyti. Juk giminė, žmogau! Dar džiaukis, kad niekam tu tavo kvailysčių nepasakoji, kitaip dar tave į bepročių ligoninę išsiųstų. Supratai? Tai tylėk!

Žinoma, supratau. Giminė buvo ir pasiilks giminė. Ir bijojau po to jai kada priminti, kad ji svetimvyrėja. Ką gali padaryti, kad pasaulis taip surėdytas, jog su gimine viskas galima. Tik įsigyti peruką mintis dar sustiprėjo, ir jeigu ne vienas atsitikimas, tikrai šiandien turėčiau garbiniuotą galvą, kaip Baironas. O dabar tai jau už jokių pinigų peruko nesidėčiau ant galvos. Pirma: mažiausia kartą savaitę reiktų jį keisti, nes, nagi, tik pagalvo- kit, jei jums kiekvieną dieną kas nors

plaukus rautų, ar ilgai jie laikytųsi? O ką kalbėti apie peruką.

Galutinai priėjau išvados ir jums toki pat patarimą duodu: visuomet elkitės, kaip jūs prisiegtė pageidauja. Ir visur jos klausykite. Ypač, kuriems Dievulis nepavydėjo garbanėlių. Klausiau ir aš, tik ką aš, vargė, padarysiu, kad per daug klausiau. Milimetras į milimetrą. Jau vieną sykį buvau už makuolės pačiuptas, kad žmogus mirti leidau. Bet kad aš būčiau buvęs kaltas, — ne, niekada. O buvo taip.

Įsėinam mudu su Čiukeliu iš "Kiaulių" baro. Taip gera, taip smagu, lyg kas gyvybės elektros būtų už apikaklės užpylęs. Jis į vieną pusę, aš į kita. Beveik dainuoju. Tik skersgatvy, prie šeškų gatvės, pamatau — žmogus guli. Nė nekrust! Nė nekvėpt! Taip kaip ir aš kiekvieno mėnesio pirmą dieną Čiukelio parvestas namo ir paguldintas ant prieangio laiptų.

— Aha, gerai tau, nelemtas girtuokli! Žinosi, ką reiškia tiek prisilakti, kad ne pajudėti negali, kaip pelų maišas.

Dar linksniau pasidarė. Tai ką, ar tas ponas girtuoklis, kur čia akmeninį grindinį pasiklojęs ir namo cementinį pamatą po galva pasikišęs, ar aš, pagaliau? Idom, ką tu pasakytum dabar, mano brangioji?

Patenkintas savimi, nemažiau, kaip karo lauke kareivis iš priešo vėliavą išplėšęs, prisiliūkinau prie namų. Visuose kambariuose tamsu. Ir miegamajam tamsu. Vadinasi, miega. Gerai, sakau, tyliai atsirakinsiu duris, priviršiu svetainę ant minkštasuolio, o ryt iš ryto — to laiko jau ne kažin kiek beliko — vėl į įstaigą. Žmonelė nė nepabus ir nė nežinos, kada aš parėjau ir išėjau. Tiesa, būčiau užmiršęs paminėti, kad ji kiekvieną rytmetį tik tada palieka savo pūkų patalėlius, kada aš jau pusę darbo dienos atpylęs, ir kada tas giminė atsilanko pusryčių. O atsikėlus ras prie miegamojo durų mano lauktuves ir ne-pyks. Jau aš žinau, kaip moterų širdis suminkštinti!

Galais pirštų stypčiodamas, užlipu laiptais ir taikau raktą į durų skylutę. Tikriausiai, raktas ne tas — per didelis. Niekaip nelenda ir gana. Tik, staiga, durys — vyrost ligi pat galo, kambary šviesa — plykst!

— A, tai tu, seni, avinė! Tu, Pone Dieve! Vėl girtas, kaip šiaučius. Mano jaunas dienas pragėrei... — Ir ar nepradės lieti ašarų. Net mane patį graudumas suėmė. Apsaugok, Viešpatie, nuo tokio girtuoklio, kaip aš!

— Brangute, aš, aš... Aš negirtas, tik aš... truputį gėres... Pusgirtis, sakysim. Aš... — ir ištraukiau iš portfelio, pats gėrėdamasis pakėliau prieš jos akis tris poras pirmos rūšies tikro šilko kojinių "Cotton" ir gyno nailono apatinuką, švelniai nuleisdamas dovanas jai ant kelių.

— Jei sakai, kad aš girtas, eik ir pasižiūrėk. Prie šeškų gatvės guli vienas. Nė pats savęs nepažįsta...

— Eik, tu latre, latre! Negana, kad tave vieną turiu, dar kažkokį valkatą jis čia man kaišios po nosia.

Bet iš tono supratau, kad reikalai eina geryn, o jos švelnios rankutės čiutože či- žinėja kojinių rausvų šilkų.

— O, tu seni! Paskutinis asile! Prisipam-

pei, kaip dielė... Argi nematai, ką tu čia parnešei? — ir tškė visą mano kaltės išperkamąjį mokestį kampan. Net išsižiojau iš nustebimo, o akys išvarto, kaip apuoko.

— Kvaily tu! Pliki! Visus plaukus nu-

raut tokiam nuo galvos. Ar nematai, kad

tos tavo kojinių dviem numeriais perdide-

lės? Ka, tu manai, kad mano kojos, kaip

damblio?

Na, dabar tai jau bus! Ir buvo. Tik po il-

gų atsiprašinėjimu, šlapias, kaip išmaudy-

tas prakaitu, prisiekęs, eidamas rytą į įs-

taigą, užėiti į krautuvę ir kojines pakeisti,

be to, išdirbti žydą į šuns dienas, kad kitą-

syk žinotų, jog tokio numerio kojinių nėra

nešioja tik senos, dramblos ir išklpusio-

mis kojomis moterys, o ne tokios laibos ir

elegantiškos, kaip ji. Koks laibumas, toks,

bet kai atsisėda į fotelį, nė plaukelio pro

šlaunį neprakiši.

Kita dieną grįžau su pakeistomis kojine-

mis ir, jau vos pravėręs duris, ištiesiau pa-

kietėlį ant rankos, lyg duonos kepalą ant

lūžės.

— Ar tu žinai, kad žmogaus vos nenu-

marinai?! Girtas, girtas! Tai tik tu įsika-

lęs į pliką makuolę, kad kiekvienas turi

būti girtas, kaip tu pats! Paliko primušą

žmogų gatvę ir paliko, niekam nieko ne-

sakęs. Reikėjo tuoj bėgti į policiją, bepro-

ti tu! Policininkas jį surado šeštą valandą

ryto. Jei pusvalandžiu vėliau, būtų pasi-

miręs. Visas kraujas išbėgo... O kada tu

parsirapūžinai? Ar ne antrą? Matai, ką tu

padarei? — pasitiko mane žmona, matyt,

vėl pasirušius kautynėms, po kurių pasi-

jutau tokiam stovy, lyg skalikas dvi pa-

ras kiškius gaudęs. O viskas baigėsi mano

brangiosios nepakeičiamu protestu ir užsi-

darymu miegamajame. Mano meiliausi žo-

džiai iš anapus durų tepadėjo tik tiek,

kiek žirnių bėrimas į sieną. Sakau, išbėg-

siau nors tyru oru pakvėpuoti, gal kiek atsi-

gausiu. Laimingu sutapimu, dar čiukelį su-

stikau ir jam bare savo širdgėlą išliejau.

O dėžė alaus tai iliejau. Nustebęs pama-

čiau gražiąją padavėją šviesą degant.

— Jau sutemo! Dabar tai vėl bus! Čiū-

keli, vienas, mielas, vienintelis drauge! Pa-

lydėk mane! Nepalik vieno nelaimėje!

Gali šaukti, nešaukti, purtyti, nepurtyti,

— knarkia sau užsikniaubęs, ir gana. Ot,

ir darv, ką daras. Kai nesiseka, tai nesi-

seka. Kipšas tą čiukelį man po kojomis pa-

painiojo! Ir susidėk man su tokiu. Tik iš-

gėrė alaus ir ištižo, kaip varlė moly. Dar

vyras, mat. Man tai visai nieko. Išeidamas

parėmiau vienu pečiu kairę durų staktą,

kitu — dešinę ir pradėjau žingsniais ma-

tuoti šaligatvio plotį. Rodos, gerai, tik bie-

sas žino kas vis traukia atbulą ir gana,

kaip arklį su pavadžiais. Sakiau, čiukelio

paklausiu rytoj, kokiū būdu atsiradau tur-

gaus aikštėje. Pakėliau akis, ir, o didis Die-

ve, viso pasaulio Sutvertojau! Tiesiog

prieš mane prie aukštos lentinės tvoros —

mergina. Ir kojomis žemės nesiekia. Pa-

karta, kaip Dievą myliu, pakarta! Per de-

šinį antakį net latakas krauju nusidriekęs!

— Policija, policija! — paleidau gerkle

ant visos aikštės, lyg sparnus įgavęs, leis-

damas į kitą aikštės pusę, kur buvo po-

licijos nuovada. — Gelbėkit, gelbėkit! Dak-

tarą! Kunigą!

— Pone nuovados viršininke, dešiniam

aikštės kampe prie tvoros jauna mergina.

Pakarta. Ant veido kraujas.

Du policininkai be žodžio sėdo ant mo-

tociklo, o aš pasileidau pėsčias paskui. Ap-

linkinių namų langai ir durys atsidarinėjo,

ir pradėjo rinktis žmonės. Pamatys, kad ir

aš bent vieną kartą didelį darbą padariau!

Gal dar žmogaus gyvybę išgelbėsiu.

— Kur tamsta matai tą merginą? Čia

nieko nėra, gerbiama, — atsisuko į ma-

ne, vos tik priėjusi, vienas policininkų.

— Ar jūs nematote, ar akli, pagaliau!

Štai, tiesiog. Tiesiog prieš mane.

— Nieko nematau, — nustebęs žiūrėjo į

mano nurodytą vietą.

— Kaip jūs nematote?

Pamaži, išpūtė akis, slinkau artyn. Poli-

cininkai paskui. Ir būrelis žmonių — mo-

tėrių, vyrų ir vaikų — atokiau, pusrasti.

— Argi dar nematote, — pyktelėjau.

Ir, neįsivaizduojamas dalykas, nė vienas

nepasakė "matau". Man plaukai ant galvos

tikriausiai būtų atsistoję piestu, jei jų ten

būtų buvę. Šiurpas nukratė, odą žagsina iš-

bėrė. Vis žingsnis po žingsnio artyn. O,

TOPOLIAI KAUNE — Adomas Varnas

S. PUSKINAS

EUGENIJUS ONEGINAS

Eiliuotas romanas

Vertė STEPAS VAZBYS

Vinco Krėvės-Mickevičiaus
Sovietiam Prisiminimai

(Tęsinys)

ASTUNTOJI DALIS

XXXIII

Nėra atsakymo. Jis tuoj
Jai siunčia antrą, trečią laišką.
Tyla. Iš pykčio viską traisko.
Štai netikėtai sueigoj
Sutinka Tanę — ar tai ji?..
Sutraukus antakius, rūsti
Salčiui sutinka pikto gruodžio,
Su juo nesikalba nė žodžio,
Lyg kokį daiktą, veik nemato.
Valdyti tiek jausmus paprato.
Jis seka žvilgsnį jon įrėmęs.
Kur sieloj siautusi audra?..
Kur ašarų gaudžiųjų dėmės?
Jų jokio pėdsako nėra.

Viešpatie, — aiškiai matau! Tik kažkoki
voratinkliai lyg draikosi prieš akis.
— Ar ne stebuklas? — nugirdau moterė-
lę ištariant užpakaly savęs.

Stebuklas, stebuklas. O, didis Dieve! Tik-
riausiai. Švenčiausioji Mergelė atgailoja už
viso miestelio nuodėmes. Aišku kaip die-
na! Jokio abejojimo. Galės sakyti, ką norės
žmonės. A, kad taip mano brangioji dabar
pamatytų! Aš jai daugiau nė per nago juo-
dymą! Ne jai pasirodė, o man! Ką ji! O
pas mane susirinks miestelio valdžia ste-
buklui aiškinti. Ir Bažnyčios vadovybė!
Gal dar pats vyskupas ateis. Visi tik klaui-
sinės manęs: ponas Aluti, kaip ten, kaip
jūs pastebėjot, ar ilgai regėjot? O aš visus
interesus tik "Kiaulių" bare priiminė-
siu. Čiukelis tik registruos visus iš eilės,
kurie su manim norės kalbėti, o aš tik sė-
džiu, tik sėdžiu už staliuko, o geriu, o ge-
riu "Pale Ale". Ir visi man fundina. Net
mano įstaigos direktorius nukels prieš ma-
ne skrybėlę, o aš jam iš to pykčio — ne!
Ir savajai pasakysiu, kad daugiau suplyš-
siais batais nevaikščiosiu ir antro karaku-
linio palto jai nepirksiu. Užsimanė, matai!
Dabar mano batai bus nauji, lakierkos, ir
kas rytą turės būti nublizginti ir padėti pas
lovą. Ir girgždės, kaip mūsų burmistro.
Svarbiausia, tuos visus žmonos gimines —
lauk! Nė koja nepasistovės.

Žengiau dar pora žingsnių artyn.

— Juk, tamsta, visai girtas, — perpyko
policininkas. — Į daboklę tik tokius užda-
ryt, kad be reikalo trukdo.

— Girtas, sakot, — atsigrėžiau. — Tai ne
aš girtas, o Čiukelis "Kiaulių" bare. Eikit
pažiūrėti, jeigu netikit. O aš stebuklą ma-
tau.

Vėl atsigrėžiau į reginio pusę ir pajudė-
jau dar pora žingsnių artyn. Jau rengiausi
klauptis, tik... Išgelbėk mane, dangau!
Prieš mane ant tvoros kabojo neseniai čia
koncertavusios operos solistės reklaminis
paveikslas baltoj balinėj suknių. O nuo
vakar dažytos tvoros lietus buvo atplovęs
raudonus dažus ant artistės veido.

Tik pajutau, kaip meksfaltuotas grindī-
nys pradėjo kilti nuo žemės, pasistiebė ir
atsivėdėjęs smogė man stačiai pakaušim.

Daugiau neatsimenu.

XXXIV

Gal ji tiesiog pabūgo tasyk,
Kad vyras, žmonės sužinos
Silpnumo išdaigas slaptasias...
Ir blaškės dūmos' neramios'
Oneginas... Viltis — apgaulė.
Jis traukias, beprotybę keikia
Ir, kad pamiršti būklę klaičių,
Išsizada rimtai pasaulio.
Jam, užsidarius kabinete,
Prisimena seni laikai,
Kai jį chandra kadais žiauriai
Visur sekiojo, net pasvietė
Pagavusi už sprando griebė
Ir stūmė jį į kampo glėbį.

XXXV

Išsizadėjęs gryo oro,
Gibonų skaito jis, Russo,
Manzonį, Herderį, Šamforą,
Madame de Staël, Bišo, Tisso.
Ir Belį skeptiką dorėjo,
Ir Fontenelio kūrinis,
Mūsiškius net, kas tik paklius.
Tat blynais auga jau krivoje
Ir almanachai, ir žurnalai,
Apsčiai pamokslų kur ir melo,
Mane kur gelia nevidonai,
O kartais madrigalais glosto
Ir kelia vėl į spirtą sostą.
E sempre bona,*) mieli ponai.

*) geriausiai

XXXVI

Ir kas?.. Nors skaitė jis kruopščiai,
Bet mintys lėkdavo tolyn.
Svajonės, liūdesiai, geismai
Jo sielos skverbdavos gilyn.
Ir tarp spausdintųjų eilučių
Jo dvasios akys kiek pabraižė
Ką kitką mato. Daug minučių
Kitam pasauly jis praleido.
Slapti tai buvo padavimai
Senovės nuoširdžios, tamsios.
Gandai, grasinimai, burimai,
Sapnai padrikie, Pagalos
Kerai ilgosios pasakaitės,
Laiškai merginos, tarsi kraitis.

XXXVII

Letargo miegan pasinėrė
Onegino jausmai ir dūmos.
Smarki vaizduotė svajų rūmuos'
Jam margą faraoną vėrė.
Tai mato kritusi jaunuoji
Sniego raudonam... Baltas gula
Ir ilsiis nakvynės guoly,
O balsas snibžda — miręs, dūla!
Tai mato priešus pamirštus,
Šmeižikus ir piktus bailius,
Ar gražuoles klastingas balių,
Nekenčiamų draugų būrelį.
Tai kaimo namelius... Va, langas.
Prie jo ji sėdi susirangius.

XXXVIII

Ir maišės viskas, lyg per pūgą.
Jis išprotėti net pabūgo.
Tapsias, pamanė, poetu.
Tai būtų staigmena kartu.
Žiūrėki, galia magnetizmo
Vos nepažino mechanizmo
Eiliuoti meilės kankinys.
Kaip jis primindavo poetą,
Kai vienišas kampe rymojo,
Liepsnojanč židiniui tamsoje,
Ir murkė ar tai Benedetta
Ar Idol mio...*) Kartais žiūri
Į ugnį slysta knyga, šliūrė.

*) Mano stabe.

(Bus daugiau)

KAUNO SENAMIESTIS — J. DOBKEVIČIOTĖ-PAUKŠTIENĖ

BRUNO'S KEPYKLA

"Kas valgo Bruno duoną, visad žydi kaip agurka"

3339 So. Litanica Avenue

Telef.: CLIFFSIDE 4-6376

Linksmų Velykų švenčių linkiu visiems
savo kostumeriams ir draugams

LOVICKS FLORIST

(GELININKAS)

3316 So. Halsted St.

Tel.: Yards 7-7308

VESTUVEMS, LAIDOTUVEMS, SUKAKTUVEMS
GERIAUSIAS PASIRINKIMAS GELIŲ.

Nuotaikingų ir ramių Velykų visiems
kostumeriams, draugams ir
pažįstamiems linki

K. UKELIS

Jaukios ir lietuviškos užkeigos savininkas

3436 So. Litanica Avenue

SU GRAŽIAUSIA PAVASARIO ŠVENTE ŠV. VELYKOMIS
VISUS SAVO KOSTUMERIUS, DRAUGUS
IR PAŽĪSTAMUS SVEIKINA

GUŽAUSKŲ

BEVERLY HILLS GELINYCIA

2443 West 63rd Street

PR 8-0833 — PR 8-0834

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIME VISIEMS LIETUVIAMS

Paulina Russian - Turkish Baths
CHAS. LAURINAVICIUS IR SŪNUS, Sav.

1657 West 45th Street

Virginia 7-9493

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIU VISIEMS SAVO
KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

WESTWOOD LIQUOR STORE

Rinktiniai vynai, likeriai ir alus.

ALEX ŠIMKUNAS, Savininkas.

2441 West 69th Street

PRospect 6-5951

MOVING PERKRAUSTYMAS MOVING

IS TOLI IR ARTI

Naugij dideli trokai - Naugijasi kraustymo ir rankin
Ilgu metu patyrimas - Pigus ir sažiningas palarnavimas

JUOZAS NAUJOKAITIS

2022 W. 69th Chicago 36, Ill. Tel. Wollbrook 5-9209

A. A. Alechinas

1933 m. kovo 24 d. mirė Li-
sabonaj didysis šachmatų mei-
steris Aleksandr Aleksandro-
vič Alechinas. Tad praėjo vos
40 metų nuo šachmatų pasaulio
valdovo mirties — neilgas
laikotarpis, bet labai reikšmin-
gas, nes iš esmės tai yra tikro
interregnum'o tarpas. Forma-
liai M. Botvinnikas yra pasaulio
meisteris, bet V. Smyslovas, D.
Bronšteinas vadinami dažnai
pasaulio meisteriais Nr.2 ir
Nr.3, o S. Reševskis — Lais-
vojo Pasaulio čempionu. Tuo
tarpu nuo 1927 m. iki pat Ale-
chino mirties, net įskaitant 2-
jų metų — nuo 1935 iki 1937
— tarpa, kai M. Euve oficialiai
turėjo pasaulio meisterio titū-
lą, niekas neabejojo, kad vie-
nintelis tikras šachmatų pa-
saulio ne meisteris, ne, bet ka-
ralius — yra Alechinas.

Aš nesiruošiu smulkiai ap-
rašyti viso šio šachmatų geni-
jaus gyvenimo. Kam įdomu —
tegu pasiskaito puikią meiste-
rių H. Müller'io ir A. Pawel-
czak'o knygą "Schachgenie Al-
jechin, Mensch und Werk". Pa-
minėsiu tik kai kurias datas.
A. A. Alechinas gimė Mask-
voje 1892 m. lapkričio 1 d. Bū-
damas vos 17 metų, jis laimi
1909 m. I-ją vietą Petrapilio
turnyre, kuriame dalyvavo 17
stiprių žaidėjų. Jau 1914 m. jis
dar neturėdamas didmeisterio
titulo, laimi Petrapilį III vie-
tą dideliame tarptautiniame
turnyre, kurio sąstatas buvo
nėgirdėto iki tol stiprumo, —
tik anuometiniam pasaulio
meisteriui E. Laskeriui ir nau-
jai kylančiam šachmatų pa-
dangėj meteorui — Kapablan-
kai pavyko pralenkti būsimąjį
pasaulio meistrą, tuo tarpu,
kai visa "grietinė" — Tara-
šas, Rubinšteinas, Nimcovičius,
Maršalas ir kt. — atsidūrė žem-
niau. Neužmirškime, kad šie
vardai anuo metu skambėjo
lygiai taip imponuojančiai,
kaip šandien Smyslovo, Bron-
šteino, Kereso, Reševskio. Tais
pačiais 1914 m. Alechinas (kar-
tu su Bogoliubovu) važiuoja į
didelį tarptautinį turnyrą Mün-
chene. Prasidėjęs Pirmasis Pa-
saulinis Karas neleido baigti
taurios ir taikingos kovos, bet
Alechinas buvo pripažintas nu-
galėtoju ir gavo pirmąjį prizą.
Alechinas, Bogoliubovas ir ki-
ti rusų meisteriai buvo inter-
nuoti, bet 1914 m. rugsėjo 14 d.
būsimasis pasaulio meisteris
gavo leidimą grįžti tėvynėn,
nes vokiečių gydytojų buvo
pripažintas netinkamu karo
tarnybai. Po kelių metų jam
teko ieškoti kelių būgimui iš
tos pačios dėkingos "tėvynės".
1921 m. jis vedė šveicarų ra-
šytoją Annaliese Rüegg, ir su
jos pagalba jam pavyko ištrūkti.
Leidimą davė Radekas, ta-
ręs: "Gal Alechinas ir yra
kontrevoliucionierius, bet jis
yra vis dėlto ir nepalyginamas
šachmatų genijus. Pas mus
jam nėra ką veikti". Nuo 1922
m. prasideda beveik nepertrau-
kiama Alechino laimėjimų se-
rija. Kapablanka buvo jau pa-
saulio meisteris, bet dažnai
šachmatų spaudoje galima bu-
vo rasti išsireiškimų: "Kapa-
blanka išsisi ant laurų, o Ale-
chinas savo nuolatiniais laimė-
jimais įrodo, kad jis, o ne Ka-
pablanka, yra tikrasis pasaui-
lio meisteris".

Suprantama, kad visos Ale-
chino pastangos buvo nukreip-
tos į vieną vienintelį tikslą —
nugalėti Kapablanką. Ypač po
didelio turnyro Baden-Badene
paaiškėjo, kad tik jis vienas
gali įstengti tai padaryti. Vie-
nas Berlyno laikraštis rašė ta-
da: "Alechinas yra suvereninis
šachmatų lentos valdovas. Nė-
ra nė vieno, kas žaidžia ge-
riau, kaip jis". Bet praėjo dar
dveji metai iki Alechinui pa-
vyko nugalėti visas pinigines
kliūtis, kurias buvo sudaręs
Kapablanka teisei gauti žaisti
prieš jį. Ir štai pagaliau 1927
m. Alechinas išplešia pasaulio

meisterio titulą iš Kapablan-
kos. 1935 m. Euvei pavyksta
laimėti matčą su minimaline
vieno taško persvara, bet jau
1937 m. tas pats Euve privers-
tas grąžinti titulą Alechinui —
ši matčą- revanšą šachmatininkų
karalius laimėjo ne vieno
vargingo, bet 6 taškų persva-
ra. Šitoks "come back" buvo
nėgirdėtas ne tik šachmatų, bet
ir iš viso sporto istorijoje. Gra-
žinės sau pasaulio meistero
vardą, Alechinas jį turėjo iki
pat mirties. Žinoma, jis būtų
buvęs jaunųjų nugalėtas, bet
tai būtų buvęs tik jaunimo
triūmfas. Galima būti tikram,
kad, atsikėles iš numirusiųjų
toks Alechinas, koks jis buvo
aikotartyje nuo 1927 iki 1935
m., ir šandien būtų ne vienas
iš gausiųjų, bet pats geriaui-
sias.

Iš tikro, nė vienas iš buvu-
siųjų pasaulio meisterių nie-
kad negalėjo taip aiškiai pa-
rodyti savo negincijamo pra-
našumo, kaip Alechinas. Net
Morphy ir Laskeris. Visų pir-
ma, nė vienam neteko iškovoti
titulo tokiomis sunkiomis ap-
linkybėmis, kaip Alechinui
prieš Kapablanką. Laskeris nu-
galėjo jau senstantį Steinecą,
pats būdamas dar visai jau-
nas; Kapablanka nugalėjo taip
pat jau senstantį Laskerį — čia
dar pravartu prisiminti, kad
dar ir šandien kai kas sako,
kad Laskeris buvo ne Kapa-
blankos, bet Havanos karščių
nugalėtas. Tuo tarpu Alechi-
nas kovojo prieš tik 4 metais
vyresnį Kapablanką, prieš tą
Kapablanką, kuris, be saiko
pasitikėdamas savimi, buvo
paraiškęs, kad, norint jį nuga-
lėti, reikia įvykdyti stebuklą.
Kapablankos puikumas turėjo
pagrindo, nes juk prieš pat
matčą, tais pačiais 1927 m. Ka-
pablanka su dideliu pranašu-
mu laimėjo 6 didžiųjų turny-
rų New Yorke, o Alechinui iš
viso dar nebuvo pavykę laimėti
nė vienos partijos iš anuome-
tinio pasaulio meisterio.

Tai buvo nėgirdėto atkaklu-
mo ir įtempimo kova. Iš 34
matėo partijų Alechinas laimė-
jo 6, pralaimėjo 3, ir 25 baigė-
si lygiomis. Jau šis lygiųjų
skaičius rodo, kad Alechino
pranašumas buvo tik minima-
linis. Jau minėtoje knygoje
"Schachgenie Aljechin" skaito-
me:

"Kapablanka pralaimėjo ko-
vą ne dėl to, kad būtų buvęs
silpnėsnis. Šaltas ir susivaldęs,
jis neturėjo nieko, kuo galėtų
atsižpirti Alechino garbės troš-
kimui, jo valiai, siekiančiai
nugalėti dangų ir pragarą, jo
uolumui ir užsidegimui, besi-
ribojančiam su pasiutimu".

Šachmatų pasaulis džiaugėsi
Alechino laimėjimu, nes pasi-
pūtęs Kapablanka jau visiems
buvo įgrišęs savo nuolatiniais
pareiškimais, kad, girdi, šach-
matai neturį jam, Kapablan-
kai, jokių paslapčių, kad nesą
meisterio, kuris galėtų jam pri-
lygti.

Meisteris Brinkmanas rašė:
"Kapablankos partijos — skam-
bantis speigas, Alechino — aud-
ringi akordai". Kapablanka
traktavo kiekvieną poziciją,
kaip kai kurie matematikai
linke traktuoti naują uždavinį:
žinomomis priemonėmis nesi-
seka išspręsti klausimo, tad ne-
galvokime apie jį. Tuo tarpu
Alechinas ieškojo naujų kelių,
surasdavo pozicijos sprendi-
mą ten, kur kitas visai nebūtų
nė ieškojęs. Kaip matematiko-
je netoli tenuvažiuosi, apsi-
ginklavęs tik sausa logika, be
intuicijos ir fantazijos, taip ir
šachmatų partijoj. Štai šios sa-
vybės — intuicija ir fantazija
— kaip tik ir sudarė tą mini-
malinį Alechino pranašumą,
įgalinusi jį nuvainikuoti pu-
siau mistišką "Champion of
all times".

Laimėjęs pasaulio meisterio
vardą, Alechinas neapvylyė
šachmatų pasaulio. Nuo 1927
iki 1935 m. jis dalyvavo 10 di-
delių turnyrų, tik vieną (!)

2 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
— SATURDAY, MARCH 31, 1956

kartą laimėjęs ne pirmą, o ant-
rą vietą.

1930 m. Alechinas laimi I-ją
vietą didžiajame San Remo
turnyre, pralenkdamas 3½ tšk.
artimiausį konkurentą — Nim-
covičių. Įdomus Nimcovičiaus
atsiliepimas apie nugalėtoją:
"Anksčiau mes lyg ir priklaus-
mės tai pačiai klasei. Šandien
Alechinas muša mus, kaip ne-
mokšas".

JAV didmeisteris Reuben
Fine jau 1939 m. pareiškė:
"Man visai net neįtaria tokios
minties, žaist matčą su Alechi-
nu. Jis yra vienintelis, kurio
aš bijau, ir nesivaržau tai atvi-
rai pasakyti. Jo žaidimo neį-
manoma suprasti. Kai kurių
ėjimų prasmė paaiškėja tik po
ilgo laiko, bet tada jau papras-
tai būna per vėlu".

Keresas pareiškė, kad jis la-
bai abejoja, ar iš viso gali atsi-
rasti šachmatininkas, kuris pa-
jėgs nugalėti Alechiną.

Didysis Laskeris, padaręs
vos pastebimą netikslumą, bu-
vo visai, atrodytų, paprastais
Alechino ėjimais sudaužytas,
kaip eilinis mėgėjas.

45 turnyruose Alechinas su
niekuo nepasidalijęs laimėjo
pirmąsias vietas, 28 iš jų ne-
pralaimėdamas nė vienos par-
tijos ir 5 — pasiekdamas 100%.
Joks kitas iš bet kada gyvenu-
sių meisterių nebuvo pasiekęs
tokių rezultatų. Botvinnikas su-
gebėjo tik vargais negalais at-
silaikyti prieš Smyslovą ir
Bronšteingą, sužaisdamas su
abiem 12:12 ir vos apgindamas
savo titulą. Be to, Botvinnikas
nesugebėjo laimėti "švariai" nė
vienos pirmos vietos. Skirtu-
mas yra visiškai aiškus: Botvi-
nnikas yra tik virtuozas, Ale-
chinas buvo genijus; Botvini-
kas yra pasaulio meisteris,
Alechinas buvo šachmatų pa-
saulio karalius.

Yra meisterių (pvz. Naidor-
fas), kuriems pasisekė sumuš-
ti Alechino rekordus simulta-
nuose ir žaidime nežūrint į
lentą, bet tik, kas lietė lentą
skaičių: nei partijų kokybe,
nei kombinacijų grožiu bei gi-
lumu nė vienas negalėjo ir ne-
gali prilygti Alechinui.

Ne be reikalo Sovietai mė-
gina šandien įtikinti naivųjį
Vakarų pasaulį, kad Alechinas
buvęs jų (?) žaidėjas. Deja, nė
vienas iš sovietų meisterių, ra-
šiusių apie Alechiną, nedrįso
prisiminti, kad Alechinas buvo
2 kartą suimtas, sėdėjo kalėjim-
e ir tik vargais negalais pa-
spruko iš savo plačiosios "mo-
tušės-tėvynės".

Alechinas buvo kovotojas ir
menininkas. Reti pralaimėji-

mai tik kėlė jo kovingumą ir
įnirtimą, kurių pasėkoje jam
pavyko sukurti daugybę ne-
mirtingų, puikių kombinacijų.
Tik rimtai ir aštriai kovojant
galima atlikti dar ir kitą (ty-
ne tk laimėti) šachmatų parti-
jos uždavinį — sukurti tikrą
meno kūrinį, žavintį visus —
stiprius ir silpnus — karališ-
kojo žaidimo adeptus.

A. Zužus

Skaitvkite "N-nas"

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKI VISIEMS SAVO
KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

Bill K's Liquor & Tap Room

WILLIAM KAREIVA, užkeigos savininkas

4644 So. Paulina Street

Velykų švenčių proga sveikiname
savo draugus bei pažįstamus

H. ir S. PETRAUSKAI

ISLAND CITY POINT RESORT

Monocqua, Wisconsin

Sveikiname šv. Velykų proga visus
mūsų klientus ir prietelius
Lietuvių Prekybos Namų Valdyba

FURNITURE CENTER, INC.

Vedėjas JUSTAS LIEPONIS

3222 South Halsted Street

Telef.: Victory 2-4226

LINKIME VISIEMS LAIMINGŲ IR
LINKSMŲ VELYKŲ

HENRY J. SANDUSKY
JERRY F. JUSTIN
JOSEPH S. KRAL
TED J. ZAREMBA
JOHN F. KIMBARK
JERRY HOLECEK
STANLEY PARA
FRANK I. KRAL
JOHN S. BERNARD

Town President
Town Clerk
Town Collector
Town Supervisor
Town Assessor
Town Trustee
Town Trustee
Town Trustee
Police Magistrate

ELECTED OFFICIALS
OF THE
TOWN OF CICERO

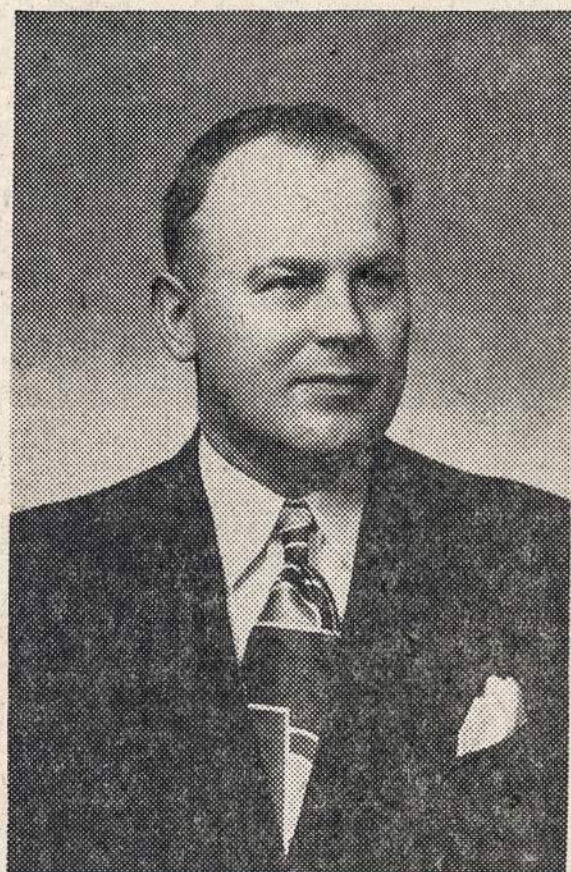
Išrinkime Gugiene SLA išdininku

Jau prasidėjo SLA Pildomosios Tarybos narių rinkimai. Kviečiame visus SLA narius balsuoti už Norą M. Gugiene SLA išdininko pareigoms.

—Komitetas Norai Gugienei Išrinkti.

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ LINKIŲ VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

JULIUS KUZAS
WHOLESALE MEAT DISTRIBUTOR
6840 S. Artesian Ave. Walbrook 5-8744

LINKSMŲ IR LAIMINGŲ VELYKŲ VISIEMS DRAUGAMS IR KOSTUMERIAMS LINKI

J. PETRAITIS
Tavern & Liquor Store

JOE ir ONA PETRAICIAI savininkai

Didžiausias pasirinkimas visokios rūšies degtinės, vyno ir alaus.

Viskas parduodama pigiausiomis kainomis

658 West 35th St. Tel. YArds 7-6175

"Naujienu" Koncertas balandžio 8 d.

SOKOLŲ SALEJE

Mūsų kalendorius

Neseniai "Naujienu" gavo savo ašį! aplink saulę neturi iš vieno savo skaitytojo labai smarkų laišką. Laiško autorius pradeda šitaip: "Naujienu 51 Nr. vienas žiopylis (!) klausia, kodėl šių metų vasario mėnuo turi 29 dienas, o kitas žiopylis (!) atsako, kad žemė apsisuka per 23 val. 56 min." Toliau smarkusis kritikas rašo: "Pagal žvaigždes žemė apsisuka per 24 val., 'nepamilina' nė vienos sekundės"...

Turiu pastebėti, jog, jei kas nors ko nors nežino ir klausia, tai dar nereikia, kad jis yra žiopylis. Toliau, "kritikas" klysta, manydamas, kad žemė "pagal žvaigždes" apsisuka per 24 val. Smarkusis kritikas, de-ja, kaip sakydavo seni žmonės Lietuvoje, "girdėjo, kad žvani-nija, tik nežino kurioje bažny-čioje". Jis pats gali lengvai įsi-tikinti, kad anot jo "pagal žvaigždes", žemė apsisuka per 23 val. 56 min. Tai padaryti labai lengva, reikia tik turėti pakankamai gerą laikrodį ir koki nors vamzdelį, ne būtinai žiūrą, nors, žinoma, žiūro-nas geriau tikty. Pastatome žiūrą taip, kad per jį maty-tume kurią nors, mums gerai pažįstamą žvaigždę (tai turi būti būtinai vadinama nejudo-ma žvaigždė, jokių būdu nega-lima pasirinkti Veneros arba kurios nors kitos planetos), ir užsirašome tikslių laikų. Žiūro-no nejudiname, iki sekančio vakaro. Jei pradėsime stebėti 4 minutėmis anksčiau, negu vakar, tai kaip tik pamatysime mūsų žvaigždę. Dar sekančią dieną ją pamatysime dar 4 mi-nutėmis anksčiau ir t.t. Ką tai parodo? Tai parodo, kad "pa-gal žvaigždes" žemė iš tikrųjų apsisuka ne per 24 valandas, bet per 23 val. 56 min. Kodėl gi taip yra? Štai čia mūsų kri-tikas ir suklupo: skiriame dvi parų rūšis — žvaigždžių parą ir saulės parą. Nuo saulės vie-nos kulminacijos (t.y. momen-to, kai saulė aukščiausiai paki-lus, o šešėliai — trumpiausi) iki kitos praeina 24 valandos — tai yra saulės para. Nuo ne-judomos, labai tolimos, žvaigž-dės vienos kulminacijos iki ki-tos praeina pagal mūsų kasdie-niniame gyvenime vartojamus laikrodžius tik 23 val. 56 min. — t.y. žvaigždžių para. Tad žvaigždžių para iš tikrųjų yra 4 minutėmis trumpesnė už sau-lės parą, pagal kurią sutvarky-tas mūsų gyvenimas. Tai įvyksta dėl to, kad žemės apibėgi-mas (ne apsisukimas aplink

savo ašį!) aplink saulę neturi jokios apčiuopiamos reikšmės žvaigždžių, bet turi reikšmės — saulės atžvilgiu, nes saulė, palyginti, yra arti žemės. Aš nemėginu smulkiai nupasako-ti, kaip ten kas vyksta, nuro-džiau tik skirtumą tarp abiejų parų ir to skirtumo priežastį. Mūsų smarkusis kritikas ta-čiau būtų teisus, jei būtų nu-rodęs, kad tas 4 minučių skir-tumas nėra priežastis, dėl ku-rios šiemet vasaris turi 29 die-nas. Pamėginsiu paaiškinti tai kiek galima populiariau.

Tiesa, laiško autorius sako, kad žemė apibėga aplink saulę per 365 paras 6 val. 6 min. 6 sek. Čia ir vėl gerbiamas kriti-kas painioja du dalykus: mes skiriame vadinamus *siderinius* metus, kuriuos sudaro 365 pa-ros 6 val. 9 min. ir 9.35 sek. ir *tropikinius* — 365 paras 5 val. 48 min. 46.35 sek. Čia yra ana-logiškas skirtumas, kaip tarp žvaigždžių ir saulės parų. Į tai nesigilinsime: kam įdomu, ga-li pasiskaityti apie tai astron-o-mijos arba net kosmografijos vadovėlyje. Pabrėšiu tik, kad ne 6 val. 6 min. 6 sek. — pa-gal mūsų kritiką (turėtų būti, kaip matėte aukščiau, 6 val. 9 min. 9.35 sek.), bet kaip tik 5 val. 48 min. 46.35 sek. yra tos nelemtos vasario 29 dienos pasirodymo priežastis kiekvie-nais keliamaisiais metais (su mažomis išimtimis — apie tai pakalbėsime žemiau).

Mes gyvename ne pagal si-derinius, bet pagal tropikinius metus lygiai, kaip pagal sau-lės, o ne žvaigždžių parą, t.y. trumpai tariant — gyvename pagal saulę. Tad svarbu, kad kasmet bent apytikriai ta pati data, pvz. kovo 21 d., atitiktų maždaug tą pačią abipusę žė-mės ir saulės padėtį. Jei šią žiemą senieji metai pasibaigė, o naujieji prasidėjo riboj tarp gruodžio 31 d. ir sausio 1 d., tai pageidautina, kad ir ateinan-čią žiemą būtų maždaug lygiai taip. Tuo tarpu, jei seksime žė-mės judėjimu aplink saulę, tai ateinančią žiemą žemė bus to-kioje pat padėtyje saulės at-žvilgiu, kaip buvo šią žiemą ri-boje tarp gruodžio 31 d. ir sau-sio 1 d., jau ne 12 val. *naktį*, bet 5 val. 48 min. 46.35 sek. rytą, dar sekančiais metais dar 5 val. 48 min. 46.35 sek. vė-liau, t.y. sausio 1 d. 11 val. 37 min. 33.7 sek. dieną ir t.t. Tad, norint pradėti naujus metus kartu su saule, reikėtų keisti va-landas, o vėliau net ir dienas,

t.y. naujieji metai, laikui bė-gant, būtų pradėdami ne tik sausio 1, bet ir 2, ir 3 ir t.t.

46 m. prieš Kristaus gimimą Aleksandrijos astronomas So-zigenas pasiūlė tas nelemtas 5 val. 48 min. 46.35 sek. (manau, kad tada dar neturėjo tokių tikslių duomenų, bet kiekvieno atveju jau žinojo, kad tai yra maždaug 6 val.) laikyti 6 va-landomis, iš kurių per 4 metus susidaro viena para. Tad, *su-trumpinę* tropikinius metus 6 valandomis, turėjo kas ketvir-tus metus *pailginti* juos viena para. Buvo sutarta tų metų, ku-rių numeris dalijasi iš 4, vasa-rio mėnesį pailginti viena pa-ra; tokius metus mes šiandien lietuviškai vadiname *keliamai-siais*. Šių, 1956 metų, numeris, t.y. skaičius 1956, dalijasi iš 4, tad pagal susitarimą, vasario mėnuo šiemet turi 29 dienas. Bet vis dėlto tai nebuvo 6 val., o tik 5 val. 48 min. 46.35 sek., t.y. 11 min. 13.65 sek. mažiau. Atmesdami 6 val., mes *pralen-kiame* saulę ir pradėdami nau-jus metus anksčiau, o pridė-dami vasario mėnesiui kelia-maisiais metais 1 pilną parą, mes *atsilikame* nuo saulės 11 min. 13.65 sek. x 4, t.y. 44 min. 54.6 sek. Tuo būdu popiežiaus Grigaliaus XIII laikais jau bu-vo atsilikta 10 parų, kurias jis liepė persokti 1582 m. spalio mėnesį ir po spalio 4 d. skai-tyti ne 5, bet 15 d. Bet vėliau paklaida vėl būtų atsiradusi. Todėl Grigaliaus XIII pakeitė patį kalendorių, pagal italo Luigi Lilio nurodymus. Tai buvo nesunku padaryti. Iš mi-nėtų 11 min. 13.65 sek. per 400 metų susidaro (nors ir vėl tik apytikriai) 3 paras. Tad per 400 metų 3 kuriuos nors kelia-muosius pagal eilę metus reik-ty palikti paprastaisiais. Buvo sutarta, kad *paskutinieji* šimt-mečio metai, kurių eilės nume-rio šimtų skaičius nesidalija iš 4, būtų paprastieji. Tuo būdu nuo kalendoriaus *reforms* (1582 m.) iki mūsų laikų 1600 metai buvo keliamieji, bet 1700, 1800 ir 1900 — paprastie-ji; 2000 metai vėl bus kelia-mieji. Kadangi, kaip minėjau, per 400 metų susidaro 3 paras tik apytikriai, tai ir Grigaliaus kalendorių teks taisyti tolimoje ateityje, bet ta pataisa sudarys tik 1 parą per 3000 metų.

Smarkusis kritikas klysta taip pat, teigdamas, kad 1899 metai turėjo 367 d., o 1999 — turės 368 d. Netiesa. Didėja tik skirtumas tarp senojo ir nau-jojo stiliaus: 1582 m. tai buvo, kaip minėjau 10 parų, šian-dien — 13, vėliau bus 14 ir t.t. Bet 1899 metai turėjo 365 pa-ras, 1999 m. turės taip pat tik 365 paras. Iš kur mūsų kriti-kas ištraukė, kad 1899 m. gruo-dis turėjo 32 (!) dienas — tik jis vienas težino.

Sutraukdami visa tai, kas pasakyta, matome, kad tikrasis sunkumas geram kalendoriui sudaryti glūdi tik tame fakte, kad mūsų mieloji žemė nenori apsisukti *sveiką* skaičių kartų aplink savo ašį per tą laiką, per kurį ji teikiasi vieną kar-tą apibėgti aplink saulę. O ke-turių minučių skirtumas tarp žvaigždžių ir saulės paros ne-turi čia jokios reikšmės. Viskas būtų labai gražu ir patogiu, jei žemė per metus apsisuktų ap-link savo ašį lygiai 365 ar 366 kartus, ar pagaliau, dešimt ar tūkstantį kartų. Svarbu tik, kad ji nesisuktų taip — mums labai nepatogiai — kaip kad ji sukasi. Net jei ji apsisuktų 365 1/4 karto, tai ir tada nebūtų taip jau bloga: šituo atveju la-bai gerai tiktų Juliaus Cezario įvestas kalendorius. O jei žė-mė pvz. apsisuktų per metus kad ir 365 3/7 karto, tai ir tada galima būtų labai paprastu bū-du sutvarkyti kalendorių: įve-dę metus, lygius 365 paroms, t.y. kasmet atmesdami 3/7 pa-ros, per 7 metus *pralengkume* saulę lygiai 3 paromis; tad rei-kėtų tik susitarti, kurie 3 me-tai iš 7 turi būti keliamieji.

A. Zujus

LIETUVIŲ DEMOKRATŲ LYGA LINKI
LINKSMŲ VELYKŲ VISIEMS LIETUVIAMS

ALEXANDER G. KUMSKIS
Democratic Candidate for Trustee Metropolitan
Sanitary District of Greater Chicago.
Pirminių Rinkimų Diena, 1956 m. bal. 10, Balsuokit už Demokratus.

Linksmų
Pavasario Švenčių

Al Vaitis

Linksmų Velykų Švenčių

Troost - Pachankis Monuments
6819 So. Western Ave. Tel.: GROvehill 6-3745

John W. Pachankis (Patch)
Chicago's vienintelis
lietuvis savininkas

GRAŽIAUSIŲ PAMINKLŲ PASIRINKIMĄ
RASITE PAS MUS

LINKSMŲ PAVASARIO VELYKŲ
ŠVENČIŲ VISIEMS DRAUGAMS IR
KOSTUMERIAMS LINKI

PIVARONO KEPYKLOS

Kepame lietuvišką rūginę
ir kvietinę duoną.

4622 So. Marshfield Ave.
Tel.: FRontier 6-4622

GIMINĖS LIETUVOJE LAUKIA JŲSŲ PAGALBOS. Jūs galite jiems pasiūlyti GARANTUOTĄ SIUNTINĮ su drabužiais, avalyne, maistu arba vaistais per seniausią kanadišką eksporto firmą.

J. KAMIENSKI - JANIQUE TRADING CO.

CHICAGO, ILL. — 2314 W. CHICAGO AVE. Tel.: BR 8-6780
BUFFALO, N. Y. — 1162 BROADWAY. Telefonas: FI 1272

Drabužius galima siūsti ir naujus ir dėvėtus. Jūsų giminėms nereikės mokėti jokių muitų: viską sumoka siunčianti firma. Visų siuntinių pristatymas adresatams garantuotas. Drabužiai, maistas ir vaistai gali būti viename siuntinyje. Pradedant 1956 metais didelė nuolaida daiktams, užsakomiems Anglijoje.

Atdara kasdien, nuo pirmad. iki šeštad. nuo vidudienio 12-tos iki 8 vak.

INCOME TAX SERVICE
FRANK SALEMONAVIČIUS
pigiai paruošia paprastus ir sudėtingus
INCOME TAX (MOKESČIŲ) BLANKUS
Atlieka knygvedybos patarnavimus.
504 W. 33rd St. (netoli Normal Ave.). Susitarimui tel.: Victory 2-3486. Kasdien nuo 6 val. vak. iki 10 val. vak. Šeštad. ir sekmad. nuo 9 val. ryto iki 9 val. vakare.

AUTO TAIŠYMAS IR GASOLINO STOTIS
Atliekami lyginimo ir dažymo darbai. Taisomi motorai, stabdžiai, transmisijos ir t. t. MOBILGAS benzinas, Firestone padangos, baterijos ir automobiliams dalys.
1934 W. 59th Street Tel.: GROvehill 6-9136
M. ČESAS, patyres automobilų specialistas

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

linki Roosevelt Furniture Bendrovės direktoriai: Feliks A. Raudonis, Nellie Bertulis, Frank Lengis ir visas štabas visiems savo kostumeriams ir draugams.

ROOSEVELT FURNITURE BENDROVĖ

2310 W. Roosevelt Road
Tel.: SEeley 3-4711

KALBOS DALYKAI

REDAGUOJA
DR. P. JONIKAS

Mūsų kalbos senovė ir naujovė

Iš mažųjų tautų kalbų lie-
tuvių kalba yra labiausiai
branginama lyginamojo indo-
europiečių kalbotyros mokslo
dėl savo senovinio pobūdžio.
Iš gyvųjų kalbų ji yra daugia-
usia išlaikiusi senovės — senų-
jų formų, paveldėtų iš indoeu-
ropiečių prokalbės.

Ta senovė matyti įvairiose
lietuvių kalbos srityse. Nema-
za jos yra žodyne. Čia žodžių
lietuvių kalboje yra už pačių
kurios atseka senovines
indoeuropiečių kalbose, kaip
sanskrito, graikų, gotų, senovės
slovėnų ir kt. Pavyzdžiui, *sunus*,
meaus, *dumai*, *javas*, *vakas*,
vygas, *ratas* ir kt.

Lietuvių kalbos senumas
ryškūs ir akcento bei priega-
dės srityse. Ji ne tik yra iš-
laikiusi kinuojamą kūrį, bet
taip pat tepeskiria, kaip kad
buvo skiriama indoeuropiečių
prokalbėje, dvejopą priegaidę
— stumtūnę (tvirtapradę) ir
tęstūnę (tvirtagalę). Šiandien
avejopos priegaidės skyrimas
iš gyvųjų indoeuropiečių kalbų
bepažįstamas serbų ir latvių
kalbai (bet čia kirtis jau pri-
ristas prie pirmojo skiemen-
to, o kitose kalbose jau išnykęs).

Daug senoviškumo yra lie-
tuvių kalbos fonetikoje. Lietu-
vių kalba tebeturi linksnia-
vio galūnes *-is*, *-us*, kokios bu-
vo pažįstamos indoeuropiečių
prokalbėje, o taip pat *-as*, kuri
maža kuo tesiskiria nuo pro-
kalbės galūnės *-os*. Pavyzdžiui,
avis, *sūnus*, *vilkas*. Kai kurių
senovinių ypatybių išlaikymu
žodžio liemenyje lietuvių kal-
ba pralenkia daugelį kitų kal-
bų. Tą patį matyti kad ir iš žo-
džio *saūsas*. Tas pats žodis net
senovinėje graikų kalboje jau
pasikeitęs į *saus* (kilęs iš **sau-*
sos), o rusų kalboje jau net į
suchoj (šaknis *such-*), vadinai-
si, senovinis dvibalsis pavir-
tęs į vienbalsį, o *s* žodžio vi-
duryje po balsio paviręs į *ch*.
Arba, pavyzdžiui, lietuvių kal-
bos daugiskaitos inagininko
galūnė *-ais* (*vilkais*) nedaug
tesiskiria nuo indoeuropiečių
prokalbės galūnės (kaip tai
galima spręsti pvz. iš graikų
-ois ir kt.). Kartais lietuviško-
sios lytis yra net senesnės už
sanskrito lytis. Pvz. XVI a. lie-
tuvių raštuose vartojama dat-
giskaitos vietininko galūnė
-su (*dangusu* „danguose“), o
senovės indų kalboje randame
jau *-su* (*sūnu* „sūnuose“),
kuri yra naujesnė lytis, kilusi
iš senesnės lyties *-su*.

Tą senovę lietuvių kalba iš-
laikė labiausiai dėl to, kad ji
yra labai lėtai kitiėjusi. Tokia
anglų kalba nuo XVI a. labai
daug kuo pasikeitė, o lietuvių
kalboje palyginti labai maža
kas nuo to laiko tėra pakitę.
Tokio lėto lietuvių kalbos ki-
tėjimo priežastis pirmiausia
yra buvęs pastovus lietuvių
gyvenimas savo sodybose nuo
seniausių laikų, nuošaliai nuo
didžiųjų istorinių kelių ir re-
liatyvus nesimaišymas su ki-
tomis tautomis. Kalbotyroje
yra pastebėta, kad greitai ki-
tėja kalba tų tautų, kurios ke-
liauja iš vienos vietos į kitą ir
maišosi su kitomis tautomis.

Dėl to savo senumo lietuvių
kalba yra labai branginama ly-
ginamojo indoeuropiečių kal-
botyros mokslo. Lietuvių kal-
bos lytis, duomenys padeda
daug ką nušviesti, išaiškinti
kitų, naujesnių kalbų raidoje
ir atstatyti pirmines indoeu-
ropiečių prokalbės formas. Čia
lietuvių kalbos pagalba moks-
lininkams yra ypač vertinga,
vertingesnė už kai kurių mi-
rusių senovinių kalbų, nes lie-
tuvių kalba, nors ir labai se-
noviška, tebėra gyva ir be-
priklausoma tyrinėjamai
savo gyvosios raidos apraiš-
komis. Ta lietuvių kalbos svar-

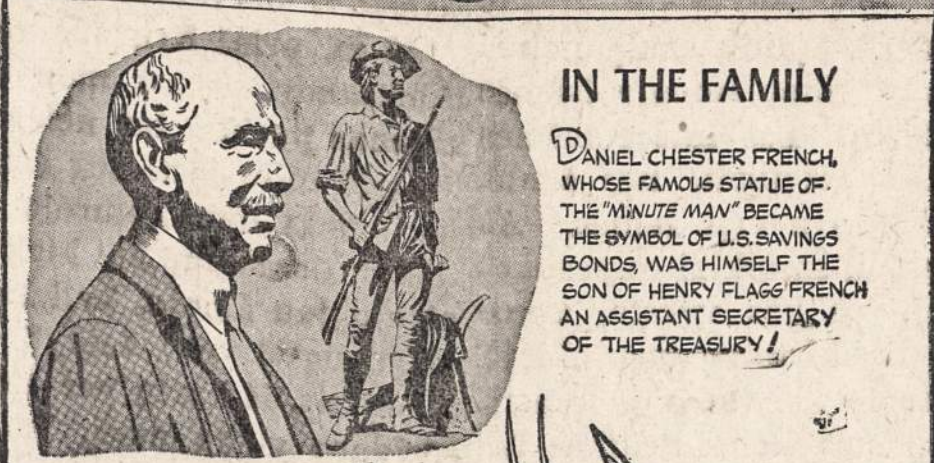
ba buvo pastebėta nuo pat ly-
ginamojo indoeuropiečių kal-
bos mokslo pradžios XIX a.
Jos tyrinėjime, šalia lietuvių,
dalyvavo ir dalyvauja daugelis
žymiausių įvairių tautų
mokslininkų (vokiečių, prancū-
zų, danų, olandų, švedų, če-
kų, rusų, lenkų, anglų, latvių,
estų, suomių ir kt.), pavyz-
džiui: A. Schleicher, A. Les-
kien, A. Bezzenger, F. For-
tunatov, F. de Saussure, J. Zu-
baty, V. Thomsen, A. Meillet,
J. Mikkoila, E. Hermann, F.
Specht, R. Trautmann, E.
Fraenkel, N. van Wijk, T. Tor-
biörnson, M. Niedermann, N.
Trubetzkoy, J. Endzelins, P.
Arumaa ir daugelis kitų. Iš
amerikiečių pasireiškė H. H.
Bender, A. Senn ir kt. Jų stu-
dijų ir straipsnių kiekis skai-
čiuojamas nebe šimtais, bet
tūkstančiais.

Didieji kalbininkai yra la-
bai įsamiškai pabrėžę lietuvių
kalbos svarbą tiek lyginama-
jam indoeuropiečių kalbotyros
mokslui, tiek ir apskritai. Tuo
senu metu žymūs vok. kalbinin-
kas A. Schleicheris, prancūzų
kalbininkas A. Meillet ir eilė
kitų, o vienas įžymus lenkų
kalbininkas praeitojo karo me-
tu taip buvo susizavėjęs di-
džiojo „Lietuvių kalbos žody-
no“ (pradėtu leisti nepriklaus-
omojoje Lietuvoje švietimo
Ministerijos, o dabar, kiek ži-
nia, okupuotojoje Lietuvoje
sustabdytu), kad jis laikė jį
Lietuvos nepriklausomybės lai-
du. Esą, po karo lietuviai į tai-
kos konferenciją turį tik nusi-
vežti vieną šio žodyno tomą
įrodyti savo teisei į nepriklaus-
omo gyvenimo atstatymą.

Lietuvių kalba, taip mokslo
vyrų keliama, yra suvaidinusi
svarbų vaidmenį lietuvių tau-
tos kovoje už savo nepriklaus-
omą gyvenimą. Ji žymia daili-
ni prisidėjo prie lietuvių tau-
tinės sąmonės stiprinimo ir bu-
vo svarbus akstinas lietuviams
burtis į bendrą kovą su carų
priespauda ir pragaistingomis
svetimomis įtakomis siekiant
laisvės ir savarankiškumo, bei
saugojant savo kultūrinę ver-
tybę.

Tačiau tas lietuvių kalbos
formų senumas visai nekludo
jai atlikti moderniojo gyven-
imo funkcijas. Lietuvių tautai,
po ilgų metų svetimųjų prie-
spaudos, 1918 m. atstačius ne-
priklausomą valstybę, lietuvių
kalbai teko atlikti visi moder-
ninių laikų kalbos uždavinius.
Ir ji juos atliko sėkmingai. Iš
pradžios, tiesa, susidarydavo
tam tikrų sunkumų dėl specia-
lių terminų trūkumo, nes iš
karto reikėjo kalbą pritaikyti
visoms nepriklausomos valsty-
bės politinio, kultūrinio ir
technikinio gyvenimo sritims,
reikalaujančioms savų termi-
nų bei specialių posakių. Bet
čia uoliai padirbėjus kalbinin-
kams, įvairioms terminų komi-
sijoms (jų tarpe ir vadovėlių
komisijoms), kartais prie val-
džios įstaigų sudarytoms, pir-
mieji sunkumai neilgai trukus
buvo nugalėti. Toliau buvo už-
simota sistemingai permąstyti
ir kodifikuoti jau esamus įvai-
rių sričių terminus ir kurtis
naujų, nuolat žengiančio prie-
kin gyvenimo reikalaujamų.
To darbo dalis sėkmingai buvo
atlikta. Pvz. filosofijos sričiai
žymus lietuvių filosofas prof.
St. Šalkauskis metodškai pa-
ruošė terminų rinkinį „Ben-
droji filosofijos terminija“
(Kaunas 1938), kuris buvo kar-
tu su autorium Lietuvių Kal-
bos Draugijos ir priimtas. Ben-
drinei lietuvių kalbai ugdyti
bei naujiems terminams pa-
siūlyti nepriklausomos Lietu-
vos laikais buvo įkurta ir mi-
nimoji Lietuvių Kalbos Drau-

THE TRUTH IS

LOST?
IF ONE OF YOUR BETTER-THAN-EVER
U.S. SAVINGS BONDS SHOULD BE
LOST, DESTROYED OR STOLEN, U.S.
WILL BE REPLACED BY THE U.S.
TREASURY WITHOUT CHARGE!
INVEST IN SAVINGS BONDS TODAY!
AND JOIN THE GREAT FAMILY OF
SECURITY-CONSCIOUS AMERICANS!

NO SHORT CUTS
THE MOST TIRELESS COMMUTER OF
THE BIRD KINGDOM IS THE ARCTIC
TERN. HE COMMUTES ANNUALLY
BETWEEN THE ARCTIC AND THE
ANTARCTIC—A DISTANCE OF OVER
22,000 MILES!

HAPPY ANNIVERSARY
ON MAY 1, SERIES 'E' BONDS WILL BE 15 YEARS OLD! THEY HAVE SERVED AMERICANS
WELL IN WAR AND IN PEACE: THEY HELPED US MAINTAIN A STRONG ECONOMY AND
HAVE BEEN ONE OF OUR CHIEF BULWARKS AGAINST FOREIGN 'BOMBS' AND AGGRESSION!

gija, o taip pat buvo dedami
laikraščiuose ir žurnaluose
specialūs kalbos skyriai; vė-
liau ėjo tam tikslui žurnalas
„Gimtoji Kalba“ (1933-1939, iš
dalies iki 1940-41). Šis žurna-
las ir anie kalbos skyriai turė-
jo nemažą įtakos lietuvių ben-
drinės kalbos kultūros kilimui.
Ypač daug lietuvių bendrinės
rašomosios kalbos kūrime yra
nusipelnęs Jonas Jablonskis
(1860-1930), laikomas moder-
ninės lietuvių bendrinės kal-
bos tėvu, ir Kazimieras Būga
(1879-1924), pasaulinio masto
kalbininkas, pasižymėjęs lie-
tuvių kalbos tyrinėjimais.

Nepriklausomos Lietuvos
laikais (1918-1939) ne tik buvo
keliami praktiniai lietuvių ben-
drinės kalbos kultūra, bet taip
pat buvo sudarytos geros sąly-
gos lietuvių kalbos mokslui
tarpt. Lietuvių tauta, atstačius
savo nepriklausomą valsty-
bę, suprantama, įsikūrė savo
krašte ir centrą tyrinėti lie-
tuvių kalbą, taip mokslo vyrų
branginamai. Lietuvių kalbos
tyrinėjimas koncentravosi uni-
versitetuose (Vytauto Didžiojo,
o vėliau Vilniaus Universite-
te), taip pat ir specialiai lietu-
vių studijoms įkurtame Li-
tuanistikos Institute.

Tačiau su Lietuvos pavergi-
mu, kaip žinome, visos tos są-
lygos pasikeitė.

PAMOKOS
ANGLŲ KALBOS
MAŠINELĖ RAŠYMO
PREKYBOS TEISIŲ
STENOGRAFIJOS
ARITMETIKOS
PILIEITYBES
Mokslu laikas:
Nuo 9 ryto iki 4 po pietų,
ir nuo 6 iki 9 val. vakaro.
Amerikos Lietuvių Mokykla
816 West 33rd Place
CHICAGO 8, ILL.

Akademikų balius
Maloniai kviečiame atsilan-
kyti į tradicinį Ak. Skautų PA-
VASARIO ŽIEDŲ BALIŲ \$ m.
balandžio mėn. 7 d., Marjine
Ballroom. Programoje S. Vel-
basio baletas, Akademiškas
Trio, premijuojamas rožių val-
sas ir kiti siurprizai. Šokiams
gros Br. Jonušo orkestras. Sta-
liukai užsakomi telefonais —
BO 8-3319 arba HE 4-0166.

Anglų Kalbos Pamokos
K. KALNENAS
6402 So. Fairfield Ave., Chicago 29
Telefonas: HE 4-8037
(3-čias aukštas, durys po kairei, art
63-čios gatvės ir California Ave.)
Duoda tremtynis prieš karą baigęs
Čikagos universitetą.
1 dol. 25 ct. val. — privačios.
VERTIMAI - ANKETOS - LAIŠKAI

**CHICAGO SVARIAUSIAS IR
MODERNISKAS DARŽAS**
WILLOW WEST INN
AND PICNIC GROVE
83rd and Willow Springs Road
WILLOW SPRINGS, ILL.

**Padėkime artimiesiems
Lietuvoje ir Sibire**
Priimame žodžiu ir raštu pi-
lai apmokėtus medžiagų, avaly-
nės, maisto ir vaistų užsakymus,
parinktus iš katalogų, išvalome
ir persiunčiame vartotus drabu-
žius į Lietuvą, SSSR teritorijas
ir visą Europą. Turime didelį
patyrimą visame Amerikos že-
myne. Garantuojame 100%.
Siuntinius išsiunčiame kas-
dien. Lietuviškas ir sąžiningas
patarnavimas.
Dirbame 6 dienas savaitėje:
8:30—6:30 val.
PATRIA GIFT PARCEL CO.
3741 West 26th Street
Chicago 23, Ill.
CRawford 7-2126
(Skelb.)

GERIAUSIAS ANGLŲ KALBOS ŽODYNAS

A. Lallo Angliškai-lietuviškas ir Lietuviš-
kai-angliškas žodynas yra plačiausias ap-
imties ir praktiškiausias iš visų iki šiol
išėjusių žodynų.

Kito tokio plataus ir išsamaus žodyno
artimu laiku nenumatoma išleisti. 1256
pusl. Abi dalys vienoje knygoje, įristas
stipriose kietuose viršeliuose Kaina \$14.

Siųskite čekį arba money orderį:
NAUJENOS, 1739 So. Halsted Street, Chicago 8, Illinois

BUDRIKAS duoda \$20.00 už bet
koki seną įsų laikrodėlį, perkant
naują Bulova, Benrus, Elgin, Gruen,
Longines Wittnauer nuo \$39.95 ir
aukščiau. Perka ir parduoda Deiman-
tus, Briliantus, seną auksą ir ginta-
rus.

Elektriniai sieniniai laikrodžiai	\$2.95
Laikrodžiai su gegute po \$6.95	
Mašinėlės plaukams kirpti	3.95
su žirkleimis	1.99
Žadintuvai laikrodžiai po	1.99
Kišeniniai laikrodžiai po	
Rankiniai laikrodžiai su	6.99
akmenėliais po	
14 karatų gyno auksu ranki- niai laikrodžiai po	29.95
Folding Foto Camera po	9.95
Mažas kišeninis foto aparatas	1.99
Pašuker Parfete rašoma	1.99
plunksna po	1.99
Marine Band lūpinės armo- nikos po	1.99
4 gabalų arbatos setas, vertės	1.99
\$4.00 už	
Kavai virti chromu padengtas	1.99
puodas, verės \$4.00 už	
20 gabalų lėkščių setas, vertės	4.00
\$8.00, tik po	
53 gabalų lėkščių setas meni- kai pagražintas, vertės \$69.00	29.95
100 gabalų lėkščių setas, vertės	14.95
\$52.00, tik po	
53 gab. stainless peilių ir šaukš- tų setas, vertės \$32.95 už	14.95
53 gab. pasidabruoti Rogers Silverware, vertės \$42.95	19.95
Viename asmeniui setas sterling silver, vertės \$32.00 už	19.95
Automatiškas tosteris, vertės	9.00
\$19.95 už	
Waflių keptuvės, vertės \$12.95	5.95
Heating Pad (Elektrinės pagal- vės) \$8.00 vertės už	4.00
Vilnoniai blanketai po	3.95
Plunksninės pagalvės po	1.95
Silkinės kaldros po	6.95
Paukuoti cuff links setai su juo initialais vertės \$4.00 po	2.00
Balto plieno ir sidabro tistan- čios laikrodėlių apyrankėlės, vertės \$2.50 už	1.19
Paukuotos laikrodžių grand- nėlės, vertės \$3.00 už	1.50
Cigarečių žiebtuvėliai \$2.50	
tik po	.98
Vėliausios mados auskarai, vertės \$2.00 po	.98
Rozančiai, vertės \$2.00 už	.75
Rozančiai, vertės \$5.00 už	2.00
Geltono auksa auskarai, vertės	
\$1.50 už	.58
Perlai, vertės \$3.00 už	.98
Pikniko kėdės po	.49
Tape Rekorderiai, vertės	
\$129.00 už	69.95
Automatiški Phonografai, vertės \$59.95 už	39.95
Maži radio nupiginti už	12.95
Radio su baterijomis ir elektra	24.95
Televizijos visų žymiausių kompanijų už žymiai sumažintas kainas lengvais išmokėjimais.	
Rašomos mašinėlės nuo \$35.00	
aukščiau.	
Atsinešk šį skelbimą—gausi dykai Lietuvišką Knygą su gaidomis.	
Atdara Pirmadieniais ir Ketvirta- dieniais vakarais iki 9:30. Sekmdie- niais nuo 10 iki 5 popiet. Kitomis die- nomis nuo 9—6.	
Budriko Radio valanda iš WHFC Radio Stoties, 1450 kil. ketvirtadie- niais nuo 6—7 val. vakare.	

JOS. F. BUDRIK, Inc.
3241 S. HALSTED ST.
Tel.: CALumet 5-7237

—Koks šventasis su uode-
ga? — Atsakymą rasite MŠLIŲ
KNYGOJE. Gaunama NAUJA E-
NOSE tik už \$1.00.

Mes mokame
Aukštą
Dividenda

MIDLAND
Savings and Loan
Association

PER 40 METU
VISU LIETUVISKU
KOLONIJU
SAUGIAUSIA IR
PILNINGIAUSIA
TAUPYMO
BENDROVE

4038 Archer Avenue Tel. LA3-6719
AUGUST SALDUKAS Prezidentas

Linksmų Pavasario Velykų švenčių linkių
visiems savo kostumeriams ir draugams

Frank Navakauskas
Siuvėjas ir valytojas moteriškų ir
vyriškų drabužių

2653 West 43rd Street Tel.: LA 3-4116

Linksmų Velykų švenčių
linkių visiems savo draugams,
pažįstamiems ir kostumeriams

MARCIE'S TAVERNA
837 West 34th Place VIrginia 7-8704

Linksmų Pavasario Velykų švenčių
linki šeima visiems savo
kostumeriams ir draugams

Jurgis ir sūnus Andy Norbutai
TAVERNOS SAVININKAI
744 West 35th Street

Linksmų Velykų švenčių linki visiems
kostumeriams, draugams bei pažįstamiems

LITHUANICA CLUB
Linki taip švęsti, kaip kad švęsavo
Nepriklausomos Lietuvos metais.

4920 West 14th Street Cicero, Illinois
TADAS KAZIMIERAITIS — ONA MICKEVICIUS
Telefonas: TOWNhall 3-9601

Linksmų Velykų švenčių linki visiems
savo draugams ir kostumeriams

ŠATRIJOS KLUBAS
ANT. IR L. VIRKUCIAI

1412 So. 49th Avenue Cicero 50, Illinois
Phone: TOWNhall 3-7936

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKI

ANTHONY B. PETKUS
AGNES PETKUS
DONALD PETKUS
GERALD PETKUS

THREE NINES

9 9 9

Išdirbystės

Sievers

TRYŠ DEVYNIOS

Jos sudėtis yra originali formulė importuotų šaknų, grūdų ir žolių.

Lietuviškos Rūšies

BITTERS

70 tvirtumo

ORIGINALĖ FORMULĖ

LOUIS SIEVERS

Pagaminta ir supilta

JEROME CO.

CHICAGO, ILL.

Trade Mark Reg. Copyrighted. Sold only in licensed liquor territories.

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

VISIEMS DRAUGAMS IR

KOSTUMERIAMS LINKI

COMMUNITY PHARMACY

C. KARECKAS, R. Ph.

5000 West 16th Street

Cicero, Illinois

Phone: OLympic 2-0951

GARSINKITĖS NAUJIEŖOSE

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Lietuviams!

NELAUKITE-

Rytoj gali būti pervėlu!

Jei norite užtikrinti nuo ugnies namus, baldus, automobilius ar šiaip ką apdrausti, reikalaukite agento, arba brokerio, kad jis parūpintų jums polisą per MCSJ kompaniją. Nelaimei išlikus, neturėsite jokių nemalonių.

"MES ESAME PIRMAKLASIAI NARIAI

CHICAGO BOARD OF UNDERWRITERS"

O'Malley & McKay,

INCORPORATED

222 West Adams St. Kambarys 1043

Phone CEntral 6-5206

GENERALINIAI AGENTAI ŠIŲ KOMPANIJŲ:

COLUMBIA INSURANCE COMPANY

IMPERIAL ASSURANCE COMPANY

LUMBERMEN'S INSURANCE COMPANY

MASSACHUSETTS FIRE & MARINE INSURANCE COMPANY

MICHIGAN FIRE AND MARINE INSURANCE COMPANY

PHOENIX INDEMNITY COMPANY

L. D.

Jeigu Stalinas prisikeltų...

"...Trečiuose metuose kėlėsi iš numirusiųjų

Ir įžengė į Kremlį, sūdyti kas.

gyvųjų ir mirusiųjų". Nebūtų

didelis nustebimas, jeigu iš-

girstum ir tokį Tasso ar Prav-

dos pranešimą. Valandėlę pa-

galvokim, kas būtų Kremliuje,

jeigu Stalinas prisikeltų iš

mauzoliejaus. Staigiai, netikė-

tai. Atsisėdęs į savo pirmąs-

čią vietą, apsuptas nuolankių

pakalikų, sargybų, paima Jo-

sif Visarionovič telefoną ir...

"Nu, tovarišė Nikita"... Kokia

perkūniškai baisi staigmena

suplotų Nikitą Chruščevą į plo-

niausį blynėlį, koks nuolan-

kus balselis pradėtų aiškintis...

Kaip jis suklydo, Stalino išti-

kimiausias, kaip liaudies prie-

šai pakišo jam mintį niekinti

genijų, myliną vadą, visagali,

visąžinantį. Kokia vienas kito

skundimo, ėdimo vachanalija

prasidėtų, koks šliaužiojimas

ant pilvo ir ant visų keturių.

Imtų save kaltinti Chruščevas,

Bulganinas, Mikojanas, pasku-

tiniais žodžiais, atgailautų kry-

žium atsigulę, prisiekdintų

niekad tokios pasiutusios klai-

dos nepadaryti, prisipažintų

būtas ir nebūtas nuodėmes...

kad tik savo skūrą išgelbėtų

dar kartą, kaip jiems šimtus

kartų gelbėjo Stalinui patai-

kaudami savo draugų galvų

sąskaita, pataikaudami išsiža-

dant bent kokio žmogaus vei-

do, charakterio, nepriklausom-

umo.

Bet Stalinas, tur būt, nebe-

atsikels? Tai tur būt, numano

ir Nikitą, kuris šoko gopaką ir,

tik po trijų metų po Stalino

mirties, pragydo visu balsu:

Stalinas joks vadas, joks geni-

jas, joks karvedys, joks politi-

kas! Stalinas yra Stalinas, tai

yra toks, kokį pasaulis seniai

pajįsta: kraugerys, klatingas

bailys, savigarbos, ambicijos

stumiama žudymo manija-

Tai labai miela ir gražu, bet

čia tuojau iškyla klausimas:

kur gi jūs buvote per trisde-

šimt su viršum metų? Kasgi

yra

Chruščevas, Molotovas,

Bulganinas,

kurie taip nuolankiai Stalinui

tarnavo? Čia nieko nebegali

pasakyti, telieka susiimti už

galvos ir pagalvoti... Juk tai

kalba visąžinančios, neklaidin-

gos, vienalytiškos, totalitarinės

partijos galva. Partijos, kurios

tik pačiai viršūnei ištiesus ko-

jas, paskelbė kada, kaip valdė

partiją, kokia asmenybė per

daugelį metų vedė partiją di-

džiausių, nuolankiausių avinų

paklusnume, be opozicijos, be

jokios kritikos. Čia ir paskuti-

nias partijos avinas turi supras-

ti, kad ne Stalinas nuvainikuo-

jamas, bet spiaunama į viso

pasaulio aklų komunizmo avi-

nų paklusnumą, atsėdėdama,

pasitikiama vadais, nepajudi-

nama drausmė. Koks gi avinas

gali dabar pasitikėti Chruščė-

vu, Bulganinu, Mikojanu, ku-

rie Staliną per dešimtis metų

vadino genijum, neklaidinguo-

ju vadu, be atvangos kalė par-

tijos avinams neturėti jokios

abejonės partijos vadovybe,

partijos tikslų tiesumu, parti-

jos, kurios vadas neklaidingas.

Kur garantija, kad rytoj Bul-

ganinas, Molotovas ar kuris

kitas, įkops į galybės viršūnę,

neapsauks Chruščėvo manija-

ku, galvažudžių (juk tai būtų

įvardinimas Stalino draugo

tikruoju yradu). Kodėl partie-

čiai visam pasauli tatau palai-

kytų netiesa, jeigu šiandien

Chruščevas tvirtai, net verkda-

mas tikina, kad jis sako šven-

tą tiesą. Ir mes tikim, kad tai

tiesa, nes tą tiesą apie Staliną

laisvasis pasaulis jau seniai iš-

siaiškino ir suprato. Bet kaip

pergyvens partija šią tiesą, jei-

gu partija galėjo ir sugebėjo

klysti nuo tos valandės, kai

Stalinas suklasavo Lenino tes-

tamentą? Partija gyvavo, plė-

tėsi ir gyveno tikėjimu-religi-

ja ir jos neklaidinguoju pra-

našu, kuris yra tas kas yra:

Stalinas, tai yra manijakas,

galvažudis, pamišėlis?

Keturi Didieji

Kaip į kūdrą mestas akmuo,

sukelia bangas, kurios rittasi

ligi krantų, tai ir šiuo metu

Chruščėvo reveliacijos pasie-

kia labai toli. Juk Stalinas bu-

vo lemiantis dalyvis ir tose

konferencijose, kurios buvo

skelbiamos Keturių Didžiųjų.

Trijų Didžiųjų vardu. Keturi

Didieji karpė pasaulio istoriją,

kaip girta tetulė varduvinį tor-

tą, prekiaavo tautomis, legali-

zavo Stalino valdymo sistemą,

kuri laikėsi žudymo, kuri de-

šimtimis milijonų vergų laiko

koncentracijos stovyklose. Kė-

lė tostus bičiulystei, sąjun-

goms, kurias sudarė su di-

džiausių galvažudžių, pamišė-

liu, bailiu. Churchillis, kuris

dabar parašė angliškai kalban-

čių žmonių istoriją, kuris nu-

galėjo geležinės vokiečių divi-

zijas, kuris viską taip pramatė,

suprato — šis britų imperijos

liūtas, — bet nematė kas yra

Stalinas. Nematė net ilgus va-

landas posėdžiaudamas, viso-

kias problemas diskutuoda-

mas; intymiai abu su Stalinu

užsidarę gerė visą naktį vėdą,

bučiavosi. Churchillis, ponai,

ne vienas, bet su Rooseveltu,

Trumanu, su eilėmis visokių

rūšių specų, generolų, admiro-

lų, politikų. Patarėjų apsupti

kelionis eilėmis.

Nori nenori — kyla klau-

simas: Kasgi anie, anie kitų Di-

dieji? Ar nematė, nesuprato

Stalino? Negali būti? O jeigu

jie matė ir suprato, tai kodėl

leidosi taip klaidiai Stalino ve-

džiojami, kaipgi tas maniakas,

kraugerys, bailys, taip sakyti,

5 — NAUJIEŖOS, CHICAGO 8, ILL.

—SATURDAY, MARCH 31, 1956

sukle apsuko tuos "didžiuo-

sius"? Taigi, kas gi yra, buvo

tie Stalino draugai — didieji,

jeigu jie nematė, nesuprato

Stalino, Stalino... pamišėlio,

maniako, brutaliausio galvažu-

džio?

Čia mums tenka sustoti ir

pagalvoti, kas gi iš viso tas di-

džiųjų mitas? Ar nesudavė

Chruščevas per galvą visiems

didiesiems, tuo pačiu ir sau

pačiam. Spiaute spiovė į di-

džiųjų vadų legendas... Ir pali-

ko eilinį žmogų suabejojimo

kančioje likimniam klausime:

Kur mes einame, kas mus ve-

da? Kas tie didieji?

Ar ne metas aukštai pakelti

kepūrę prieš kiekvieną eilinį

žmogų ir pasakyti: Tegyvuoja

mažas žmogus!

Linksmų Šv. Vėlykų Švenčių linkime visiems savo kostumeriams, kaimynams ir draugams

MIDWEST STORES

Victor ir Rozalija Slepikas

4140 S. Maplewood Avenue

Tel.: LAfayette 3-3646

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ - VELYKŲ

linkime mūsų visiems kostumeriams ir draugams

Stanley Litwinas, pres.

Carr-Moody Lumber Co.

STANLEY LITWINAS, PRESIDENT

3039 SO. HALSTED STREET

TEL. Victory 2-1272

Valdyba ir Direktorai Linki

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Visiems Savo Kostumeriams Ir Rėmėjams

METROPOLITAN STATE BANK

2201 WEST CERMACK ROAD

CHICAGO 8, ILL.

Kiekvienas indėlis Federal Deposit Insurance Corporation apdraustas iki \$10,000.00

Per 42 metus išsilaikė kaip uola nepajudinama jokių depresijų. Yra stipri apsauga lietuviams po priežiūra geros Banko Valdybos.

Poetas apie poeziją

Šių metų literatūros laureato Henriko Radausko žodis, pasakytas iškilmingai įteikus jam premiją kovo 25d.

Gerbiamieji,

šandien, proga pasitaikius, norėčiau pasakyti keletą žodžių apie poeziją. Prieš pradėdamas apie ją kalbėti, galime nesuipratimams išvengti, būtų pravartu apibrėžti, kas gi poezija yra. Tačiau atsakyti į šį klausimą daug sunkiau, negu iš pradžių gali atrodyti. Neveltui XVIII-ojo a. gale į Boswellio paklausimą: „Taigi, Sir, kas gi yra poezija?“ anglų poetas Johnsonas atsakė: „Matot, Sir, daug lengviau būtų pasakyti, kas ji nėra. Mes visi žinome, kas yra šviesa; tačiau nėra lengva apibrėžti, kas ji yra“. Vienas prancūzas yra pasakęs, kad poezija — tai „geriausi žodžiai, sudėti geriausiu tvarka“. Šis sąmojingas, bet kartu ir paradoksalus apibrėžimas nepriimtinas jau vien dėl to, kad tokia definicija tikrai ir meniskajai *proza* aptarti. Prancūzų Larousse'o enciklopedija sako, kad poezija yra „menas daryti eiles“ (taip ir pasakytas: „faire“ — daryti), kas jau *visai nieko* nepaaiškina; ne kiek daugiau tuo reikalu sužinome ir iš kitų išminties šaltinių.

Tie, kurie mano, kad čia tas klausimas keliamas visai be reikalo, kad poezija *tai yra eilės*, turėtų pagalvoti, ar kiekvienas eilėraštis yra poezija, kuo gi skiriasi tikra poezija nuo netikros, — ir čia jam vėl tektų susidurti su naujais sunkumais.

Kaip ten bebūtų, vienas dalykas yra aiškus, kad ne tik dėl poezijos aptarimo, bet ir dėl pačių poezijos veikalų *vertinimo* dažnai tarpusavy nesusikalba net žymūs autoritetai. Nesistebėkim, jei kartais tas pats eilėraščių rinkinys pas mus susilaukia vienu metu teigiamos ir neigiamos kritikos. Tas pats atsitinka ir didžiausiems poezijos žinovams ir ne tik kalbant apie naujai išėjusias knygas, kur kartais, atmetant silpną žmogaus prigimtį, galėtų nusverti asmeniškos ambicijos ar tarpusavio santykiai, bet ir vertinant žymių mirusių rašytojų veikalus. Štai André Gide savo 1949-ais metais išėjusio didelį prancūzų poezijos antologijos, — jos įvade, — sakosi neįtraukęs į ją Milašiaus dėl to, kad nelaikys jo geru poetu. Tuo tarpu toks Jean Cassou, ne tik žymus poetas, bet ir vienas žymiausių Prancūzijos meno ir literatūros kritikų, savo prieš porą metų

išėjusioje knygoje „Trys poetai“ pabrėžtinai sako, kad Milašius yra „didžiausias mūsų laikų prancūzų poetas“, kad jo „eilėraščiai priklauso prie gražiausių, parašytų prancūzų kalba, parašytų visom pasaulio kalbom“.

Kaip matom, čia abu autoritetai vadovavosi asmeniškų skonių ir dėl to tą patį poetą vertino griežtai priešingai. Ką gi bekalbėti apie vidutinę poezijos mėgėją, kuris nėra „ginkluotas mokslo įstabių“ ir kuris nekarta apie meną sprendžia kaip tas parodos lankytojas, kuris puolė savo draugą, pagyrusį tamsiaplaukės moters portretą, sakydamas, kad tas paveikslas negalys būti gražus, kad graži moteris turinti būti *blondinė*.

Tiek literatūros žinovų, tiek jos mėgėjų tarpe yra paplitusi visa eilė prietarų, liečiančių poeziją, apie kuriuos čia ir norėčiau pakalbėti.

Vienas iš tokių prietarų yra tvirtinimas, kad poezija būtinai turinti kažko mokytį, kažkur vesti. Kraštutinį šitos gražios teorijos realizavimą matom diktatūriniuose kraštuose, kur veikalų idėjinį turinį nustato diktatoriai ir jų padėjėjai, o nutarimų vykdymą prižiūri slaptoji policija. Šitokia sistema, kai rašytojui ant pečių lapo krenta policininko revolverio šešėlis, neabejotinai garantuoja aukštą idėjinį poezijos lygį, kuris betgi yra atvirkščiai proporcingas meniskajai veikalų vertei. Tačiau ne vien apie tokią „idėjingumą“ norėčiau čia kalbėti. Yra žmonių, dažniausiai ateinančių į literatūrą iš filosofijos, sociologijos ir pan. sričių, kurie tvirtina, kad vien tik idėjos (jie turi galvoj, jų pačių žodžiais, vien tik takti „aukštas“ idėjas) duoda egzistavimo teisę poezijai ir kad be jų eilėraštis tesąs tuščias barškalas. Šitokie žmonės — greta labai pagirtino veržimosi į aukštesnes sferas — parodo dar vieną dalyką: kad jie pro savo abstrakčias antipoetines teorijas nemato dviejų tikstančių metų senumo poetinės praktikos; jie nemato, kad visoj poezijos istorijoje nuo Horacijaus ir didžiųjų japonų lyrikų iki pat mūsų dienų egzistavo poezija, apdavinusi grynai asmenišką džiaugsmą ir skausmą, pavasario dieną žydintį medį, upę, sniegą ar debesį. Tie vien tik

“Long May It Wave”

Typical of patriotic citizens who have found a way to revive the tradition of “putting out the flag” on holidays is William Peterson of West Islip, Long Island.

Peterson and fellow Lions Club members, conduct a “Flag-in-every-home” Drive... sell U. S. Flags to neighbors... make money for their club treasury. Same program is being run in many towns by Boy Scout Troops, Schools, Women's Clubs, Churches, Veterans and Service Clubs.

Exclusive sponsorship of this patriotic effort is offered by Fund Services, Inc., of Dartmouth Street, Westbury, N. Y. to non-profit organizations. The service is free and includes all needed material for the Flag Drive, along with publicity, promotion and catalogs. West Islip Lions made more than \$1,000 and gave the town a real patriotic lift.

“gilias” meno propagatoriai ypatingai nesmagiai pasijunta, kai juos užklausi, ar jie laiko menininkais didžiausius XIX-XX amžiaus tapytojus — Cézanne'ą, Renoir'ą ir Degas, kurie visą gyvenimą tetapė baletrinas, arkliaus, gėles ir obuolius, vandenį ir medžius. Juk buvo laikas, kada klestėjo tematinė tapyba, kuri tačiau mūsų laikais turėjo užleisti vietą grynajam tapybos menui, ir jokie filosofų dejavimai čia nieko nepakeis.

Negalima neigti, kad filosofinės ir kitokios idėjos *gali būti* poezijos objektu. Reikia tačiau neužmiršti, kokio didžiulio, — sakykime dvigubo talento reikalauja tos rūšies poezija, kai poetas turi surasti naujas, dar niekieno neskeltas idėjas (nes kokia gi prasmė kartoti kitų paskelbtas tiesas?) ir, be to, jas įvilkti į meniską formą. Pageidaujama taip pat, kad poezija „neužtemdytų“ filosofijos, o pastaroji neišdžiointų poezijos. Faktas, kad tai labai retai pavyksta net dideliems talentams.

Tie, kurie reikalauja vien „gilios“ poezijos, manydami tuo ją kelia, iš tikro ją žemina, nes jie netikri poezijos galia: bet kokią, kad ir paprasčiausią, objektą transformuoti, iš kasdienybės iškelti į meno aukštumas.

Prancūzų literatūros ir meno teoretikas Weidlé yra pasakęs: „Aš manau, kad poezija, kaip ir apskritai menas, tikslas neturi, kad jos prasmė yra tikslas neturėjime, kad kai tik jinais imi siekti tikslo, ji kaip tik nustoja savo prasmės. Pirklio tikslas — ne prekiauti, o turtėti, pamokslininko tikslas — ne pamokslininkauti, o atversti, poeto tikslas — būti poetu... Mūsų kultūroje tik poetas savo eilėse, dailininkas mene yra nuoseklus, nesiekdamas tikslo; kai tik jie pasistato tikslą, jie darosi panašūs į pamokslininką arba pirkli... Poetizmas yra betikslė, bet būtent dėl to ji ir reikalinga. Mes esame įpratę sieti betiksliskumą su nereikalingumu, nes praktiškai gyvenime mes esame priversti veikti pagal tikslus. Bet vien tik betiksliai veiksmas žmogus gali save išreikšti ir dėl to toks betikslis veiksmas yra vienintelis tikras ir pilnai žmogiškas aktas, iki galo vertas žmogaus“.

Kiekvienam, kuris žino pacituotą žodžių autoriaus susidomėjimą metafizinėmis problemomis, dėl tos citatos negalės kilti jokių įtarimų. Weidlé tik norėjo praversti aiškia riba tarp dvejų skirtingų sričių.

6 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, MARCH 31, 1956

Su čia iškelto klausimu gana glaudžiai rišasi ir kitas. Yra žmonių, manančių, kad poetas būtinai turi „žygiuoti su savo laiku“, tuo suprasdami, kad gyvenamasis laikas, visos jo nešamos naujovės turi atsispindėti poezijos kūrinį. Faktas, kad viena iš tokių naujesniųjų srovių — futurizmas, kuris reikalavo, kad meno kūrinys laikais turėjo užleisti vietą grynajam tapybos menui, ir jokie filosofų dejavimai čia nieko nepakeis.

Priverstinis naujos tematikos reikalavimas — tai dar vienas prietaras. Poezijos temos, palyginti, negausios. Kai kas mėgino jas suvesti į tris ar keturias, — gamta, meilė ir mirtis, — su jų variantais. Kai kurie modernizmo mėgėjai pasipiktinę klausia: argi šandien begalima rašyti apie rožes ir lakštingalas? Atsakymas: galima. Talentingi mūsų laikų poetai įrodė, kad tema nesensta, jei poetas moka surasti jai naujas formas ir naujus žodžius. Perdėtą naujumo pamėgimą gerai charakterizavo Hofmannsthalis, pasakęs, kad mūsų laikais madoj esą senai baldai ir jauni neurozi.

Pravartu prisiminti, kad kitų meno šakoj, būtent muzikoje, trys labai žymūs XX-ojo amžiaus kompozitoriai, kurie kartu yra ir didžiausi modernistai, Stravinskis, Bartókas ir Hindemithas — atvirai deklaravo grįžimą į praeitį: atgal į Bach'ą ir baroką, į XVIII-ojo amžiaus klasicizmą.

Kaip naujajai muzikai, taip ir naujajai poezijai kartais prikišama, kad ji esanti šalta, neskleidžianti malonios šilumos, kaip kad senais gerais laikais. Į šitą priekaištą tegaliu atsakyti, kad vadinamųjų „šaltų“ poetų būta visais laikais (pavyzdys — Horacijus) ir kad poezija privalo kurti estetiškes vertybes, o ne šildyti skaitytoją, kas jau yra grynai krosnies arba kai kurių gėrimų uždavinys.

Esama nuomonės, kad moderni poezija pasižyminti labai ilgom arba labai nevienodo ilgio eilutėmis. Tie, kurie taip mano, vargu ar galėtų atsakyti į klausimą: koks gi grynai meniškas efektas glūdi tame reiškiu? Ir ar tokia ištęsta eilutė pati savaime yra pranašesnė už saikingą, metro saistomą eilutę? Nėra abejonės, kad atskirais atvejais poetas, nenorėdamas stabdyti minties įsibėgėjimo, gali eilutę *ištęsti*, (kaip kad naujųjų laikų prozininkai kartais sakinį ištęsia į visą puslapį), ir tai kartais gali būti naudinga jo konkrečiam tikslui, bet negalima manyti, kad

ilgos eilutės yra būtinas naujos poezijos pažymys.

Kiekvienas tikras poetas visų pirma sukuria *savo*, vien tik jam charakteringų metaforų, vaizdų sistemą, savo metodą prozininkams daiktų vardams paversti poetiniais simboliais, savo stilių ir savo kalbą. Tame naujo estetinio mikrokosmoso sukūrimo ir glūdi jo reikšmė.

Vienas iš svarbiųjų naujosios poezijos pažymių, — tegu ir ne visiems jos atstovams privalomas, — yra vis didėnis irracionalių, o taip pat fantastinių pradų veržimasis į poeziją. Reikia tačiau pasakyti, kad šitos rūšies poetinė kūryba dažnai pasiduoda klasiinei disciplinai, ir dėl to visai įmanomas toks poeto apibrėžimas: irracionalus savo dvasia, bet klasinis savo stilium.

Tas irracionalumas, fantastiškumas ir poetinio vaizdo sudėtingumas yra žymia dalimi atsakingi už tai, kad poezija darosi suprantama vis mažesniame skaitytojų, o iš dalies ir konservatyvių kritikų skaičiui. Vienas mūsų senelis kritikas savo metu piktinosi Sruoga ir kitais modernistais, kad jie esą nesuprantami ir tuo pačiu nemeniški. Tačiau tas klausimas nėra taip jau lengvai išsprendžiamas. Neabejotina, kad yra *liaudies dainų*, kurių fantastinis elementas nūgąsdintų ne vieną lakesnės fantazijos neturintį kritiką:

Atbėgo elnias devyniaragis,
Oi kalėda, devyniaragis.
Vai ir atbėgo, vandenin žiūri,
Vandenin žiūri, ragelius

[skaityti.
Ant mano galvelės devyni
rageliai,
Devyni rageliai, dešimta šakelė.

Ant tos šakelės kalveliai

[kala,
Kalveliai kala, sliesoreliai

[lieja,
Oi jūs, kalveliai, mano bro-

[leliai,
Jūs man nuliekit aukselei

[kupką,
Aš palaistysiu žalią rutelę.

Tokios didelės poezijos, tokių fantastinių dainų, kurias sukūrė talentingi, nors kartais ir beraščiai žmonės, yra labai daug. Keista, bet prieš jas nedrįso pakelti balso tie patys kritikai, kurie puolė naujųjų poetų nuo sauso racionalizmo nutolusius kūrinus. Gal būtų, dėl to, kad nepatogu pulti *liaudies dainą*, nes tokiu atveju jau tikrai užpelnytai susilauktum liaudies priešo vardo.

Taigi ratas užsidaro. Tie patys elementai, randami tiek liaudies, tiek naujųjų poetų kūryboje, rodo, kad tarp jų esama ne tik skirtumų, bet ir bendrumų, kurių, gal būtų, yra žymiai daugiau negu to būtų galima tikėtis.

Jeigu lietuvių naujojo poezijos randame nemažai forminių palaidumo, sentimentalumo ir panašių negerovių, tai šalia to turime ir poetų, kurių eilėraščiuose ir neatskiriamai vienu metu susilieja fantazija ir realybė, kur koją kojon žengia laisvė ir disciplina, kas yra kiekvienos tikros poezijos pagrindas.

Visi i Naujienu koncertą

Atvetykio sekmadienį, bal. 8 d., visi lietuviai vyks į pavasarinį „Naujienu“ koncertą Sokolų salėje, 2337 So. Kedzie Ave. Dainuos išgarsėjęs solistas Stasys Baranuskas ir Chicago Lietuvos Vyrų Choras. Bus gražūs koncertas ir gera muzika šokėjams.

Visi lietuviai kviečiami išgirsti gero koncerto, smagiai pasižavėti.

Salės durys atdaros 3:00 val. po pietų.

— Ar jau aukojai šio vakaro metu tremtiniais peibėti?

LINKSMŲ
VELYKŲ ŠVENČIŲ
Linki
Kostumeriams
ir
Lietuviams
Naujakuriams

A. ANDREWS

HARDWARE, TOOLS and CUTLERY

Didžiausią ir Moderniausią Hardware Krautuvę
Melrose Parke

Skalbimo Mašinų Įrengimai ir Elektros Įrengimo Reikmenys
135 Broadway Melrose Park, Illinois
Phone: FILLMORE 4-0745
33 metus pasėkmingai aptarnauja savo kostumerius.

BIZNIO IR FINANSŲ PATARĖJAS

Pirkdamas ar parduodamas prekybos įstaigą, organizuodamas ar padidindamas įmonę ar kokį biznį, pasitark su

WILLIAM J. DRAKE
-DRAGŪNAS

85-03 Wareham Place,

JAMAICA, N. Y.

Tel. Jamaica 6-7272

VISI PERKA VELYKOMS

VAIVOS

JUOKTIS — SVEIKA

Nelinksamos — juodos ir šaltos bus Jūsų
Velykos be kišeninio paveiksluoto

300 JUOKŲ RINKINIO.
(100 IŠ JŲ „JUOKAI IKI AŠARŲ“)

I ir II dalis (atskirai po 2 dol.), už abi kartu tik
trys doleriai. Čikagoje gaunama Naujienose.

GAUNAMA TAIP PAT PASIUNČIANT 3 DOL.
(persiuntimas — mūsų lėšom) pas

N. JONUŠKĄ

15 COTTON STREET
ROSLINDE, MASS.

NELAUKITE — RYTOJ GALI BUTI PERVELUI!

Jei norite užsitikrinti nuo ugnies namus, baldus, automobilus, ar šlaip ką apdrausti, reikalaukite agento, arba brokerio, kad jie parūpintų jums polsą per mūsų kompaniją. Nelaimel ištikus, neturėsite jokių nemalonių.

„Mes esame pirmaklasiai nariai Chicago Board of Underwriters“

O'MALLEY & McKAY, Inc.

222 WEST ADAMS STREET KAMBARYS 1043

Telefonas CEntal 6-5208

Generaliai Agentai šių Kompanijų:

COLUMBIA INSURANCE COMPANY
PEARL ASSURANCE COMPANY
LUMBERMEN'S INSURANCE COMPANY
MASSACHUSETTS FIRE & MARINE INSURANCE CO
MICHIGAN FIRE & MARINE INSURANCE COMPANY
AMERICAN AUTOMOBILE INSURANCE CO.
MASSACHUSETTS BONDING & INSURANCE CO.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Siunčiame dėvėtus ir naujus drabužius, medžiagas, vaistus ir maisto produktus. Senus ir naujus daiktus priimame ofise. Galima siųsti ir paštu.

Visi siuntiniai siunčiami su jau apmokėtu muitu, ir pristatymas garantuojamas.

REIKALAUKITE KATALOGŲ.

Taip pat siunčiame daiktus užsakomo Anglijoje.

Siuntiniai pristatomi gavėjui 5-6 savaitių bėgyje.

T. KUCZEWSKI & CO.

4035 SO. RICHMOND STREET Tel.: FRontier 6-6399

Ofisai atdaros: Nuo pirmad. iki šeštad., nuo 9 val. ryto iki 8 val. vak.

GARSINKITĖS NAUJIENOSE

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ
LINKIŲ VISIEMS SAVO
KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

V. ŠIMKUS
KONTRAKTORIUS

4645 So. Keating Ave. Chicago 32, Ill.

TAVO ŠIRDIS SAKO:

Pavasari žavi tu mane gamtos atgimimu, vasarą — gėlių kvapumu, rudenį — vaisių skoningumu, o žiemą žavėk mane šviesos ir meilės lobiais, kuriuos duoda knygos.

\$13.00 VERTĖS KNYGŲ DABAR TIK UŽ \$5.00!!!
Tuoju kišk penkinukę į voką ir siusk, nes tokia proga pasitaiko rečiau, nei urano klodų atradimas.

SAULĖS RŪSTYBĖ (romanas) sako: skaitai mane, nes myli, o nemylėt negali, kada mane skaitai. 311 psl., kaina \$2.00.
ČIKAGOS SEŠELIAI (novelės) sako: skaitai mane, nes aš padodu tau gyvenimą baisesnį, negu pats gyvenimas parodytų. 316 psl., kaina \$3.00. Ilustruota.

SIRDIES RŪMAI (romanas) sako: tik tada vaikščiosi širdies rūmuose ir juos tikrai pažinsi, kada mane skaitysi... 449 psl., kaina \$4.00. Ilustruota.

SIJUPTARNIAI (Amerikos lietuvių gyvenimo knyga) sako: tik mane skaitydamas matysi lietuvių tautos trečiosios dalies darbų, vargus, kančias, nuopelnus, kultūrą ir tautinį išlikimą. 652 psl., kiti viršeliai, kaina tik \$3.00!

VISOS 4 KNYGOS SYKIU tik už \$5.00! Persiuntimo kaštus apmokame. Rašykite:

DR. ALG. MARGERIS

3325 So. Halsted St., Chicago 8, Illinois

Kančių ir pačios mirties nugalėjimo triumfas — Velykos — tegul stiprina mūsų tautą ir mus visus kovai dėl mūsų Tėvynės Velykų — dėl Lietuvos laisvės.

Linkiu visiems tautiečiams malonių Velykų, jose įkvėpimo, o po jų, konstruktyvių tautinių — valstybinių darbų.

PETRAS DAUZVARDIS
Lietuvos Konsulas

LIETUVIŲ TAUTINĖS KAPINĖS

8200 So. Keane Ave., Oaklawn, Illinois

Prašome aplankyti mūsų kapines ir apžiūrėti kelių tūkstančių lietuvių pasirinktas vietas. Lengvomis sąlygomis duodame paskolas pirmiems morgiėjams. Neimame komisijos.

Platesnių informacijų telefonuokite:

GRovehill 6-5078

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

Linkime Visiems Savo Kostumeriams ir Draugams!

ŠUKYS — DOODY — ANTONISEN

INCORPORATED

3252 So. Halsted Street

CALumet 5-2520

Linksmų Velykų švenčių linkime visiems savo kostumeriams ir draugams

ECONOMY MEAT MARKET

KLEMENCAS NORKUS

2033 So. Halsted St.

Tel.: CANal 6-9597

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

linki savo klientams ir prieteliams

J. GRYBIENĖ

Vietinio ir Importuoto Maisto Produktų Krautuvė

2419 West 69th Street

Chicago 29, Ill.

Tel.: GRovehill 6-2025

Linksmų Šv. Velykų Švenčių

LINKIME VISIEMS SAVO
KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

GUST ir MARTA STAKAUSKAI,
SŪNUS JUOZAS ir ŠEIMA

UŽEIGOS SAVININKAI

4600 So. Marshfield Ave. Tel. VIRginia 7-8470

Apie SSSR rašytojus

XX SSSR komunistų partijos suvažiavime rusų rašytojas M. A. Solochovas pasakė kartelio sumestą, juokų ataus-tą kalbą apie SSSR rašytojus. Ji būdinga ir verta dėmesio. Ji bent dalinai nusako SSSR buitį.

M. A. Solochovas yra senas komunistų kovotojas. Pirmais bolševikinės revoliucijos metais jis sukūrė keletą veikalu, kurie turėjo ir turi didelę įtaką komunistų rašytojams. Jau šmots laiko kaip M. A. Solochovas nieko geresnio neduoda. Jis vysta kartu su komunistų partijos ir sovietinės tvarkos biurokratėjimu ir jų pelėjimu.

Čia kai kurias M. A. Solochovo pasakytos kalbos vietas mes paduosime išsiai, o kai ką tik atpasakosime.

M. A. Solochovas savo kalbą pradėjo tokiais žodžiais:

"Draugai delegatai! Kaip jau buvo pranešta mūsų sekretoriaus draugo Surikovo, sovietinė raštija nesudarė šeštą penkmečiui savo plano. Man tenka tik pastebėti, kad jei ir būtų kuris planas, tai užtikrinu jus, kad jis nebūtų įvykdytas, nes rašytojo darbas yra labai savotiškas, o tikrumoj mūsų šaly rašytojai mažiausia organizuoti..."

Taigi, suvažiavusiems komunistams tenka aiškinti tokius reikaliukus, kurie bet kuriam šviesuoliui žinomi, būtent, kad raštijos darbas nesutalpysi į jokių planus. Toliau M. A. Solochovas dar kai ką linksmesnio pridėjo:

"Rašytojų sąjunga turi 3,247 narius ir 526 kandidatus, taigi viso 3,773 žmones, apsiginklavusius plunksna, kurie daugiau ar mažiau yra gabūs kurti. Kaip matote, jėga didelė, bet tegu tai jus nebaugina ir tas skaičius tegu jus nedžiugina. Tai tik akims, o tikrumoj rašytojų sąjunga susideda iš 'negyvy dūšių'."

(Išgirdę tuos žodžius, suvažiavę delegatai smagiai juokėsi ir plojo).

Toliau M. A. Solochovas pasisakė, kad komunistų partijos delegatų suvažiavimo akivaizdoj jis turi sakyti tiesą, nors ji būtų karti.

Girdi, didžiojamasi kas buvo praeity, ir raštijos vertė matuojama pagal knygų skaičiaus išleidimą, o štai jau 20-30 metų daugtautinėj Sovietijoje atsirado naujų rašytojų ir išleista naujų knygų bei sukurta gerų kūrinių. Bet, anot Solochovo: padėjus ranką ant krūtinės tenka prisipažinti, kad ne todėl ji aukštai vertinama, jog būtų pasiekusi grožio aukštų-bes ir kūrėjai būtų pasižymėję kokiais nors ypatingais gabumais, o tik todėl, kad tie rašytojai propaguoja komunizmo idealus, kur sudėtos žmonijos geriausios viltys. O tegu kas nors parašo antikomunistinį kūrinį, toks be judėjimo lentynose dulkių bus padengtas.

Taip galvoja komunistas Solochovas, ir jis nutyli kokio likimo susilauktų toks rašytojas, kuris bent tik suabejotų savo kūrinį, ar tikrai komunizmas yra išganymas, ar tikrai žmonija iš jo daug laukia. Ir čia M. A. Solochovas, kaip geras komunistų propagandistas, sušunka:

"Kaip matote, pasisekimas priklauso ne tiek tiems, kas rašė, bet tai, kuri įkvepia sukurti didelius veikalus — mūsų komunistų partijai. Mes rašytojai nuoširdžiai tuo džiaugiamės ir pasiryžę iki paskutinio mūsų kveptelėjimo tarnauti Lenino partijai ir šventai saugoti raštijos ir gyvenime jos kilnius siekimus..."

M. A. Solochovas toliau savo kalboj apgailestavo, kad rašytojai nutruko nuo gyvenimo. Esą, Levas Tolstojus geriausiai pažino rusų muziką, ir ki-

to tokio dabar nėra. Maksim Gorki pėsčiomis išlandžiojo visą rusų žemę; Leskovas arkliais visur važinėjo, net Čechovas smalsos vedamas atsilankė Sachaline, o nūnai Sovietijos rašytojams Maskva virto jų kurortu. Apie 1,200 visų rašytojų gyvena Maskvoj. Kiti jų Leningrade, Kijeve ir kituose didesniuose miestuose. Ir gyvena jie ne nušaly. Niekas jų nepalaiko ryšių su darbininkija, inžinieriais - išradėjais. Dabar jau nėra tokių kūrinių, kurie skaitytojo širdį įveiktų, ir čia tik rašytojų kaltė. Nektartą komunistų partijai rašytojams nurodė rašytojų nutolimus ir komunistų partijai, anot Solochovo, čia priklauso padėkos žodis. M. A. Solochovas sako, kad būtina rašytojų sąjungą pertvarkyti kitaip. Girdi, Maksimui Gorkiui mirus niekas iš rašytojų neišaugo net iki Gorkio peties. O rašytojų tarpe įsigalėjo vadinamosios "kūrybinės komandiruotės". Rašytojai gauna metus ir daugiau atostogų ir tas komandiruotes "įkvėpimo ieškoti", o darbo vaisių iš jų jokių nesulaukiama.

Solochovo pageidavimu, visi rašytojai turi būti atpalaiduoti nuo daugelio bereikalingų posėdžių ir kito panašaus darbo. Girdi, rašytojas, užuot kur nors nušaly kuręs, turi gyventi toj sunkioj aplinkoj.

O štai kai kas iš sovietinės buities. Solochovas sako:

"Statome mes namus inžinerijos-technikos tarnybai. O kodėl negalima pastatyti rašytojams? Aš kalbu todėl taip, nes rašytojo kūryba, tai kūryba namuose. Jei rašytojas neišleis kūrybai medžiagos, tai jis namuose, namuose prie stalo, jo darbo neįdėsi ir bet kurio darbininko darbo, rėmus. Rašytojui kur nors komunalinis sovchoze gyvenimas nėra priimtinas. Vienas reikalas, jei virtuvėj šniokščia, vienas primusas ir tame bute viena, nors labai kalbi žmonė — čia nuodėmės pusė — galima įvesti tvarką ir ramybę (Suvaziavimo delegatai jautriai plojo ir juokėsi). Visai kitas reikalas, kai bendroje virtuvėje daug primusų šnypsčia ir astuonetas moterų lenktyniauja pašnekėsiams. Čia negali būti ir kalbos apie 'bet kokį darbą'..."

Čia M. A. Solochovas kreipėsi į finansų ministrą Zverevą, kad šis nešnairuotų. Girdi, jei tokiuose rašytojams skirtuose nameliuose kas nors iš jų sukurs gerą veikalą, tai į jų namelių statybą idėti pinigai apsimokės.

Ir M. A. Solochovas baigė savo kalbą šiais komunistine propaganda sunkte persunktais žodžiais:

"Mes visi esame sūnūs didžiosios komunistų partijos. Kiekvienas mūsų galvodamas apie partiją giliai nerimaujamas sako: Partija — mūsų motina, tu mus išauginai, tu mus užgrūdinau, tu vėdi mus pienu teisingu keliu..."

Taip, susovietinti rašytojai ir jų kūryba atsidūrė užburta-me rate. Ieško išeities ir iš to rato niekaip negali pasprukti. Partijos "globa" jie visi rūpestingai yra apsupti. Kurti gali tik partijos nustatytomis gairėmis. Reikalaujama iš rašytojo gyvenimo tikrovės, o toji gyvenimo tikrovė pasislėpusi kalėjimuose, vergijos stovyklose, ir jei dar kas ten nespėjo patekti, tai jaučia, kad gali būt kandidatas, todėl visą tą gyvenimo tikrovę laiko anapus lūpų, stipriai ją prispaudęs liežuviu.

— Lėčiau, visur ir visame neskubėk! Vergijon sūpsėsi. Juo vėliau, juo geriau.

Kai ėjo bolševikinė revoliucija, kai joj pačiam teko dalyvauti M. A. Solochovui, jis sugebėjo sukurti keletą vertingų kūrinių. Bet šit revoliucija iš-

garavo. Tų revoliucionierių vietoj atsistojo gerai ginkluotasis ir gerai aprūpintas karys. Jis profesionalas, — vykdo kas įsakytą. Vieni jų apmokomi, kaip viduj tvarką palaikyti, vergus tvarkyti, o kiti apmokomi, kaip kariauti su sveltėmis valstybėmis ir ten įgyvendinti sovietinę tvarką. Vadinasi, tikrasis gyvenimas kažkur dingo, pasislėpė — visa dirbtina, nenatūralu, atvirkščiai sustatyta, sudėstyta. O jei kuriam akylesniam, sakysime, bent prieš save atviresniam iš susovietintų rašytojų pavyksta atviromis akimis į tą gyvenimą pažvelgti, negi jis drįs laisvai apie tai parašyti? Čia tai ir bus tas antikomunistinis kūrinys, apie kurį kalbėjo M. A. Solochovas. Ir tikra, kad toks kūrinys dings komunistinėse lentynose. Kaip ir kokiu būdu jis galėtų viešai pasirodyti, praspukti pro tas lentynas, jei visos spaustuvės valstybės rankose, atseit, komunistų rankose; popierius galima gauti tik pagal nustatytą metinį planą, bet jį gauti gali tik valstybinės spaustuvės; visus leidi-

nus leidžia valstybinės, atseit, komunistinės leidyklos, tai kuriuo keliu ir būdu galėtų pasirodyti toks kūrinys, kuris tikrai būtų sukurtas į gyvenimo tikrovę atsiremęs su visais jo kalėjimais, kankinimo kammeromis, vergų stovyklomis, kolchozine baudžiava, darbininko beždžia padėtimi ir vergų prekyba.

M. A. Solochovo žodžiais, visi komunistų partijos sūnūs, ji visų motina ir gyvenime paliktas vienas tikras kelias, tai komunistų saugojamas kelias. Be šio jokių kitų kelių nesa-ma. Jei kas kokį praskina —

neilgam. Tokių, tuo keliu eju-sių, viešai lavonai kabinami prieš policijos nuovadas ar aikštėse viešai keletą dienų laiktikai būtų sukurtas į gyvenimo tikrovę atsiremęs su visais jo kalėjimais, kankinimo kammeromis, vergų stovyklomis, kolchozine baudžiava, darbininko beždžia padėtimi ir vergų prekyba.

J. Vlks.

NAUJIENŲ KONCERTAS

Balandžio 8 dieną
SOKOLŲ SALĖJE,

Nuoširdūs sveikinimai, geriausi linkėjimai
LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ PROGA
mūsų klientams, draugams, pažįstamiems
ir visiems geros valios tautiečiams

ŠIMAIČIAI,
REALTY, BUILDERS, INSURANCE

2737 West 43rd Street Chicago, Illinois
Telef.: Cliffside 4-2390

VELYKŲ ŠVENČIŲ PROGA

SVEIKINU VISUS KOSTUMERIUS

IR PAŽĪSTAMUS, KURIE

ATSILANKO Į MANO TAVERNĄ,

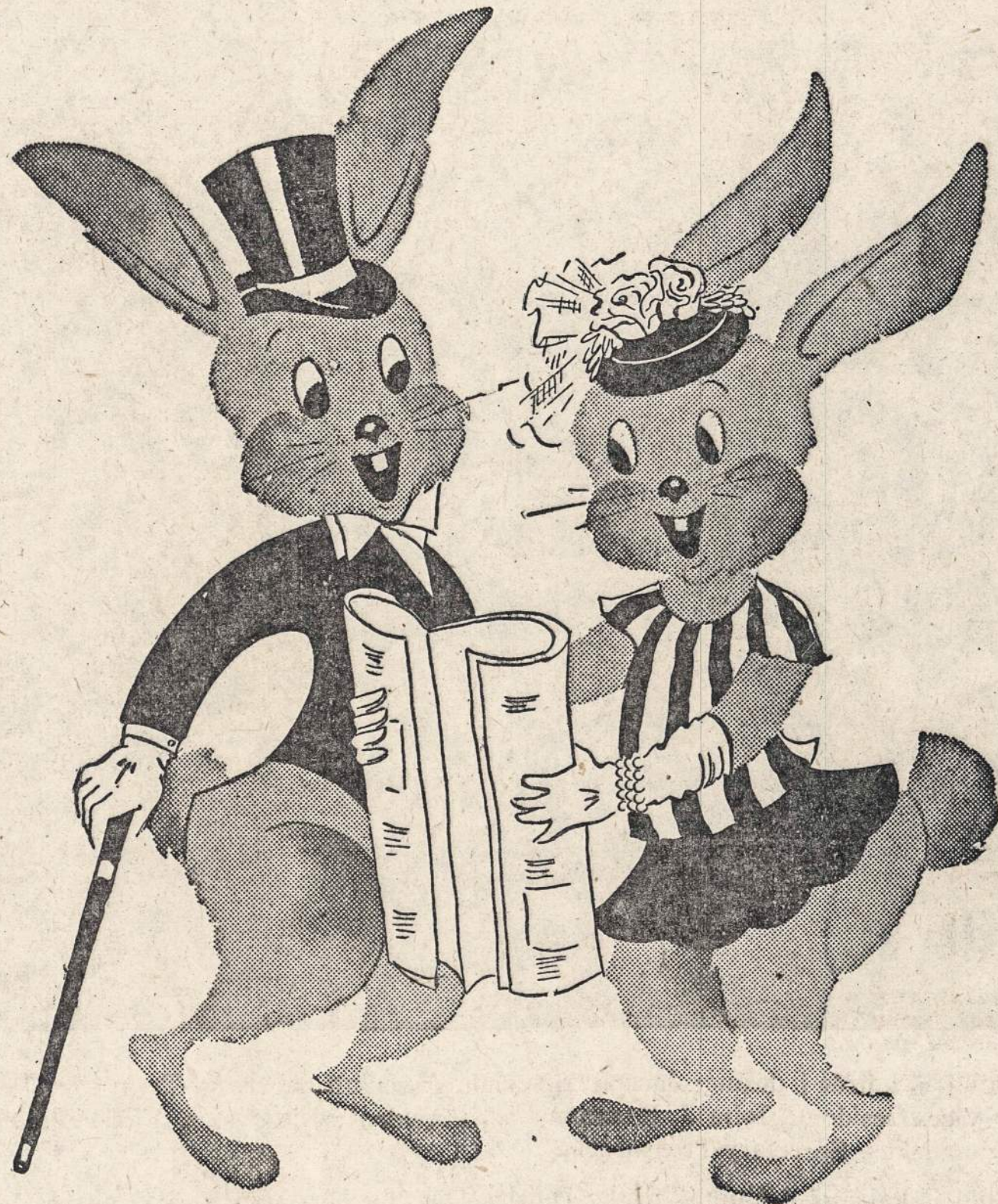
ESANČIA 111th IR KEAN AVE.,

NORTH EAST CORNER

VINCENTA PETRUŠONIS

Linksmiausių Velykų Šv. Linkime Visiems Lietuviams

CHICAGO SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

NAUJAS BONŲ SKYRIUS — 1% BONAS EKSTRA UZ SANTAUPAS
JOHN PAKEL, Prezidentas

6234 So. Western Avenue

CHICAGO 36, ILLINOIS

Tel.: GRovehill 6-7575

Linksmų Pavasario Švenčių — Vėlykų
Visiems Lietuviams Linki

ANTHONY A. OLIS
Sanitary District of Chicago
Prezidentas

Linksmų Vėlykų linki visiems
draugams ir pažįstamiems

**FELIX A. YAKAITIS IR
DUKTĖ DR. ALBINA YAKAITIS**

1007 E. Six Mile Road

Detroit, Mich.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ!
Linki Visiems Kostumeriams Ir Rėmėjams

Pirmoj eilėj iš kairės į dešinę: Joseph Misevich, Assistant Secretary-Treasurer; Peter Kazanauskas, Vice-President; John J. Kazanauskas, President; John Zelis, Vice-President; Stephanie Kazanauskas, Secretary-Treasurer.

Antroj eilėj iš kairės į dešinę: William Duoba, Director; Anthony L. Lapinskas, Attorney; Anthony Vilkas, Director; Peter Kraujalis, Director; Joseph W. Kilikevičė, Director.

Mutual

**Federal Savings
and Loan Association**

Chartered and Supervised by the
United States Government

2202 West Cermak Road Chicago 8, Ill

Phone Virginia 7-7747

"PLANINGAS TAUPYMAS MOKA GERUS DIVIDENDUS"

MENO ŽINIOS

Ivarko MIVAS SILEIKIS

Ruskinas ir Whistleris

Winslow Homer yra pasakęs: "Jeigu nori būti tapytojas, niekad nežiūrėk į kitų paveikslus". John Ruskin buvo įtakingas meno kritikas angliškai kalbančiame pasaulyje, kuris turėjo nesupratimo su James McNaill Whistler. Ruskinas niekad Whistlerio nepažino geru tapytoju. Jis sakė, kad jis yra nedamokytas, sugadintas užsispyrėlis. Už pinigų drįstas visuomenei mesti į akis sauja daug. Whistleris dėl šių Ruskinio jam padarytų priekaištų, bylinėdamasis su bankrotavo. Tai buvo 1877 metais, kai Whistleris išstātė Grosvenoro galerijoje (Londone) keletą naktinių. Ruskinas ypatingai nemėgo "Nokturnų Juodu ir Auksu".

Ruskinas iš menininkų daug reikalavo. Jis sakė, kad nėra tokio dailininko, kuris galėtų nupiešti bet kurį daiktą tokiu technišku tikslumu, koks yra gamtoje. Jis kritiškai žiūrėjo į anglių tapytojus, kurių tapyba pradėjo vystytis tik Constabl'o Hogartha laikais. Galima sakyti, anglai tapybos platesniu mastu 16-am šimtm. neturėjo.

Whistleris buvo geras tapytojas, kilęs iš militaristų šeimos, gimęs 1834 m. Lowell, Mass. Iš militarinės akademijos pasitraukęs išvyko į Europą. Gyveno daugiausia Londone, bet daug laiko išbūdavo ir Paryžiuje. Prancūzų romantinio laikotarpio tapytojas Eugene Delacroix sako, kad Whistleris turėjęs priešą, kurio jis negalėjęs įveikti. Jo tas "priešas" buvo ne Ruskinas, bet pilkasis tonas, kuris už-

mušdavo natūralias, gamtoje matomas šviesas. Kai Whistleris dėdavo ant drobės dažus, norėdamas paversti harmoningą, gyvu koloritu, — išėdavo pilkos, suplaktos arba anemiškos spalvos. Bet Whistleris turėjo puikų supratimą apie dekoratyvinius dalykus. Jis bandė pasinaudoti japonų linarinės tapybos principais, atliko keletą puikių figūrinių kompozicijų pagal šį stilių. Be to, Temzės upės pakrastiuose sukūrė keletą puikių peizažų ir grafikos darbų.

Whistleris ir Homeras abu viena laikai 19-to šimtm. pabaigoje stambūs tapytojai, buvo labai skirtingų pažiūrų į gamtą. Homeras buvo "gamtos vaikas", o Whistleris — "kosmopolitinis ekspatriantas". Whistleris sakė: "Gamta retai teisinga; dažniausia ji klaidinga".

Homeras buvo aklas gamtos stebėtojas. Homeras 1876 m. nuvyko į Europą, bet maža ką jis ten terado, kas jį būtų sudominę. Greit grįžo, 1884 m. užsidarė Prout's Neck, Maine valstybėje prie jūros, kur jūros drama ir amžina kova žemės su vandeniu nesibaigia. Jis užsidarė nuo pasaulio, kaip Lao-Tze sako: Užsidaręs mažam kambarėly, visą pasaulį matai. Homeras piešė jūros vaizdus iki mirties.

TRIUKŠMAS DĖL PARODOS

Dallas, Texas patriotinės organizacijos ir taksų mokytojai, iš kurių \$65,000 gauna Dallas Meno muziejus, pasipriešino muziejaus vadovybei, kuri dabar rengia meno parodą vardu "Sportas mene". Mat, į šią parodą buvo priimta keletas komunistuojančių dailininkų darbų. Kai kurių ir vardai spaudoje buvo paskelbti.

Dėl užsitiesusių piliečių protestų ir ginčų spaudoje, parodos atidarymas buvo suvėluotas. Muziejaus vadovybė aiškina, kad pirmoj eilėj jai rūpįs menas, bet ne menininkų politinis įsitikinimas. Tačiau buvo prieita prie kompromiso. Park Board of Dallas ir patriotinės organizacijos muziejaus vadovybei patarė ateity nebepriminti subversyvių dailininkų darbų į šio muziejaus parodas ir kad nebūtų teikiama jiems jokia moralinė parama.

DAR VIENA GERA PARODA

Chicago Galleries Association, 30 So. Michigan Ave., dabar yra dviejų menininkų jungtinė paroda, atseit, Frank Dudley, Indianos kopų vaizdų ir Carl Mundstock, iliuminuotų raštų. Ypatingo dėmesio vertas Mundstocko menas, kuris primena viduramžių laikų ranka rašytas knygas, auksuotus ornamentus, išraišytus ir spalvotais brangakmeniais.

CENTRAL PARCEL SERVICE, INC.

Persiuntimai į Lietuvą
ATDARA NUO PIRMAJ.
IKI PENKTADIENIO
9:00 ryto iki 4:30 po pietų.
Siuntiniai priimami
TIKTAI SUSITARUS.

Pirm atvykstant telefonuikit
dėl susitarimo.

CENTRAL PARCEL SERVICE, INC.

220 SO. STATE STREET
CHICAGO 4
Tel.: WAbash 2-9354

8 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
—SATURDAY, MARCH 31, 1956

MŪSŲ PRIETELIAMS, DRAUGAMS IR BICIULIAMS LINKIME

LINKSMAI PRALEISTI VELYKŲ ŠVENTES

DAN IR DELLA KURAIČIAI

SVEIKINA DRAUGUS IR RĖMĖJUS SU VELYKŲ ŠVENTE

VALDYBA IR DIREKTORIAI:

Iš kairės į dešinę (sėdi): T. Rypkevičius — sekretorius ir bendrovės vedėjas, K. P. Gugis — prezidentas, K. M. Augustas — iždin. Stovi (iš kairės į dešinę): Alex Naglis, Paul Miller — vice-prezidentas, Olga Rypkus — sekr. asistentė, P. J. Ridikas, Wm. Mankus ir V. Pačkauskas.

UNIVERSAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1800 SO. HALSTED STREET

CHICAGO 8, ILLINOIS

Telefonas: HAYmarket 1-2028

VALDYBA:

K. P. GUGIS, prezidentas T. RYPKEVIČIUS, sekretorius ir vėdėjas
P. MILLER, viceprezidentas K. M. AUGUST, kasininkas
OLGA RYPKUS, sekretoriaus padėjėja.

DIREKTORIAI:

WM. MANKUS, A. NAGLIS, V. PACHKAUSKAS IR P. J. RIDIKAS

"NAUJIENOSE" GARSINTIS VISUOMET APSIMOKA